



Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet w Białymstoku**

Data przeprowadzenia wizytacji: **2-3 czerwca 2025**

Warszawa, 2025

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	20
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	27
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	33
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	36
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	38
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	40
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	43

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: dr hab. Magdalena Szyndler, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Ewa Głazewska, ekspert PKA
2. dr hab. Marta Kosińska, ekspert PKA
3. Małgorzata Szelaąg, ekspert PKA z grona pracodawców
4. Paweł Zdybel, ekspert PKA z grona studentów
5. Grzegorz Kołodziej, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym na Uniwersytecie w Białymstoku (dalej również: UwB) została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej (dalej również: PKA) w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025. Wizytacja została przeprowadzona w formie stacjonarnej, zgodnie z uchwałą nr 600/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej. Polska Komisja Akredytacyjna po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku. Poprzednia ocena programowa przedmiotowego kierunku studiów została przeprowadzona w roku akademickim 2017/2018 i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej.

Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego oraz współpracujący z nią eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

(źródło: liczba godzin zajęć - wynik analizy eksperckiej poczynionej w związku z wizytacją; pozostałe dane - raport samooceny).

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	nauki o kulturze i religii - 70% Filozofia - 3% Językoznawstwo - 3% Literaturoznawstwo - 2% nauki o sztuce - 5% nauki o komunikacji społecznej i mediach - 5% nauki o polityce i administracji - 2% nauki prawne - 2% nauki socjologiczne - 3% nauki o zarządzaniu i jakości - 5 ECTS / 3% psychologia - 2%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 / 183 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych/liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	120 godzin / 4 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	---	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	72	---
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	1830	---
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	139	---
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub	183	---

dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	30	

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	nauki o kulturze i religii - 64% Filozofia - 6% językoznawstwo - 3% literaturoznawstwo - 4% nauki o sztuce - 5% nauki o komunikacji społecznej i mediach - 8% nauki o zarządzaniu i jakości - 5% nauki prawne - 1% nauki biologiczne - 4%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 / 121 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych/liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	120 godzin / 4 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	---	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	45	---
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	800	---
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	66,5	---
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub	121	---

dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	15	---

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione

Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo
---	-------------------------------

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo wpisuje się w misję i strategię Uniwersytetu w Białymstoku na lata 2022-2030, która oparta jest na pięciu celach strategicznych, tj. „1. dążeniu do doskonałości naukowej, 2. kształceniu na najwyższym poziomie wysoko wykwalifikowanej kadry jako nowoczesnego zaplecza naukowo-badawczego regionu i kraju, 3. współpracy z otoczeniem społeczno-kulturowym, 4. internacjonalizacji oraz 5. dbałości o rozwój kompetencji zawodowych studentów”. Cele te są widoczne w koncepcji kształcenia kładącej nacisk na dostarczenie studentom wiedzy i umiejętności praktycznych przydatnych w przyszłej działalności zawodowej. Uczelnia stawia na interdyscyplinarność dostarczanej wiedzy uwzględniającej elementy analizy kulturowej, medialnej i artystycznej oraz kompetencje komunikacyjne i krytyczne myślenie. Bazuje na różnorodności kulturowej Polski północno-wschodniej, co znajduje swój wyraz we współpracy z instytucjami społeczno-kulturalnymi tego przygranicznego regionu, podkreślając kształtowanie wrażliwości na dziedzictwo historyczno-kulturowe regionu, Polski i Europy. Uczelnia podkreśla także powiązanie nauczania z badaniami naukowymi. Obejmują one zgłębianie problematyki tożsamości regionalnej, dynamiki procesów społeczno-kulturowych i dziedzictwa kulturowego Polski północno-wschodniej, w tym tradycji kulturowo-artystycznej Podlasia, kultury cyfrowej, kultury popularnej oraz współczesnej kultury artystycznej w Polsce i na świecie. Jest to więc realizacja idei globalności, czyli łączenia perspektywy globalnej z lokalnym kontekstem regionu Podlasia.

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo jest przyporządkowana do dyscypliny wiodącej – nauk o kulturze i religii. W odniesieniu do studiów I stopnia jest to 70%, w przypadku studiów II stopnia to 64%. Kierunek przyporządkowano również do dyscyplin dodatkowych, na studiach I stopnia to 10 dyscyplin (nauki o sztuce – 5%, nauki o komunikacji społecznej i mediach – 5%, filozofia – 3%, językoznawstwo – 3%, nauki socjologiczne 3%, nauki o zarządzaniu i jakości 3%, literaturoznawstwo – 2%, nauki o polityce i administracji – 2%, psychologia – 2%); na studiach II stopnia to 8 dyscyplin (nauki o komunikacji społecznej i mediach – 8%, filozofia – 6%, nauki o sztuce – 5%, nauki o zarządzaniu i jakości – 5%, literaturoznawstwo – 4%, nauki biologiczne – 4%, językoznawstwo – 3%, nauki prawne – 1%). Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni i mieszczą się w dyscyplinie wiodącej, do której kierunek jest przyporządkowany. Pozostałe wymienione dyscypliny nie stanowią jednak teoretycznych podstaw kierunku i mają jedynie charakter subsydiarny. Nie jest bowiem możliwe by absolwenci studiów uzyskali kompetencje dotyczące głębi wiedzy w zakresie wszystkich wymienionych dyscyplin dodatkowych, tj. 10 dyscyplin dodatkowych w ramach studiów I stopnia oraz 8 dyscyplin dodatkowych na studiach II stopnia. Realnie taką wiedzę mogą nabyć odnośnie do dyscypliny nauki o kulturze i religii. Uczelnia dostrzegła ten problem i przypisała kierunek, zarówno studia I, jak i II stopnia od roku akademickiego 2025/2026 wyłącznie do dyscypliny nauki o kulturze i religii, czego potwierdzeniem jest Uchwała nr 3409 Senatu Uniwersytetu w Białymstoku z dnia 26 czerwca 2024 r.

Absolwenci kierunku kulturoznawstwo – studia I stopnia - dysponują wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami w zakresie interdyscyplinarnego podejścia do zagadnień kulturowych oraz znajomością kultury regionalnej pozwalającymi na podjęcie pracy w instytucjach kultury i edukacji, takich jak muzea, teatry, galerie, domy kultury, w instytucjach medialnych (redakcje prasowe, radiowe, telewizyjne, internetowe), czy marketingowych. Natomiast absolwenci studiów kulturoznawczych drugiego stopnia dysponują pogłębioną wiedzą, kompetencjami analitycznymi i organizacyjnymi umożliwiającymi aktywne uczestnictwo w sektorze kultury i mediów. W zależności od ukończonej specjalności nabywają kompetencje niezbędne do pracy w sektorze kreatywnym, agencjach reklamowych i marketingowych, działach promocji instytucji kultury; zyskują też kompetencje potrzebne do pracy w nowych mediach lub też instytucjach specjalizujących się w krzewieniu kultury regionalnej. Tak więc koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy w obszarze przygranicznym. Zważywszy, że kształcenie na kierunku kulturoznawstwo uwzględnia znaczenie kontekstu regionalnego w badaniach kulturowych, w tym dziedzictwa kulturowego Podlasia, wielokulturowości regionu, wpływu tradycji i nowoczesności na rozwój regionu, studenci nabywają praktyczne umiejętności z zakresu animacji kultury, promocji dziedzictwa kulturowego, czy zarządzania projektami kulturalnymi, co stanowi kompetencje przydatne na rynku pracy. Poza dostarczeniem wiedzy w zakresie analizy kultury, studenci nabywają praktyczne umiejętności związane z kulturą wizualną i mediami, co zwiększa szanse na rynku pracy. Specyfika kierunku opiera się również na wykorzystaniu usytuowania geograficznego regionu i kulturoznawczej charakterystyki miejsca opartej na antropologiczno-medioznawczych kompetencjach kadry.

Koncepcja kształcenia i sylwetka absolwenta była konsultowana z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Wpływ interesariuszy zewnętrznych uwidacznia się m.in. poprzez konsultacje. I tak współpracujące z kierunkiem placówki edukacyjne zgłaszały problem podnoszenia wstępnych kompetencji kandydatów, którzy po ukończeniu liceów nie nabywają kompetencji niezbędnych do pracy z tekstem naukowym. W odpowiedzi na ten postulat Uczelnia wprowadziła zajęcia dotyczące podstaw czytania tekstu naukowego. Wprowadzono również *proseminarium* przygotowujące studentów do późniejszej pracy na *seminarium licencjackim* na III roku. Konkretnym przykładem efektywnej współpracy z otoczeniem społecznym jest uruchomienie specjalności na studiach drugiego stopnia *komunikowanie w mediach cyfrowych*, która powstała we współpracy z firmą ISOBAR będącą częścią japońskiego koncernu reklamowego Dentsu. Stałe dostosowywanie programu studiów do potrzeb rynku pracy znajduje wyraz również w rozszerzeniu formuły zajęć *animacja i edukacja w kulturze*. Zmiana ta została podyktowana rosnącym zapotrzebowaniem na specjalistów w zakresie edukacji kulturalnej w instytucjach takich jak muzea i galerie sztuki. Przedstawiciele regionalnych instytucji, m.in. Muzeum Pamięci Sybiru, Wspólnota Polska, Galeria Arsenał – zwracali uwagę na potrzebę wprowadzenia do programu studiów treści dotyczących edukacji kulturowej oraz wykorzystania metod grywalizacji w animacji kultury, co Uczelnia wdrożyła.

W ramach współpracy z instytucjami kultury realizowane są również zajęcia i warsztaty specjalistyczne. W porozumieniu z Galerią Sienkiewicza i białostocką Galerią Arsenał prowadzone są zajęcia z zakresu sztuki cyfrowej i nowych technik obrazowania. We współpracy z Podlaskim Muzeum Kultury Ludowej realizowane są z kolei warsztaty etnograficzne, integrujące wiedzę teoretyczną z praktyką terenową.

Z kolei wpływ studentów uwidocznił się w pomyśle i realizacji programu specjalności na studiach II stopnia *kultura i natura Podlasia*. Odpowiedzią na potrzeby studentów było powołanie specjalności *krytyka sztuki*. Studenci aktywnie uczestniczą w kształtowaniu oferty zajęć fakultatywnych. Na ich

wniosek wprowadzono konwersatoria poświęcone tematowi szeptuch oraz tematyce gier czy event studies. Studenci wcześniejszej specjalności *kultura Podlasia* współpracowali przy aktualizacji programu i z ich inicjatywy wprowadzono przedmioty o tematyce ekologicznej, w tym ekofilozofię. Rozszerzono jednocześnie zakres specjalności, co znalazło odzwierciedlenie w jej nazwie *kultura i natura Podlasia*.

W koncepcji kształcenia uwzględniono nauczanie i uczenie się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Uczelnia dopuszcza różne formy kształcenia zdalnego, zarówno synchronicznego, jak i asynchronicznego, co jest zgodne z wymogami prawnymi w tym zakresie.

Efekty uczenia się sformułowane dla studiów I stopnia, obowiązujące od roku akademickiego 2024/2025, odnoszące się do głębi i zakresu wiedzy, zakładają posiadanie przez absolwenta wiedzy o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii w odniesieniu do nauk humanistycznych i społecznych, a także specyfiki przedmiotowej i metodologicznej nauk o kulturze i religii. Absolwent zna także klasyczne i współczesne dokonania ośrodków studiów kulturoznawczych. Zna podstawową terminologię kulturoznawczą i antropologiczną, zarówno w języku ojczystym, jak i wybranym języku obcym. Ma wiedzę o głównych kierunkach w obrębie nauk o kulturze i religii, w tym antropologii kultury, teorii kultury i teorii dyscyplin sztuki, historii kultury i sztuki, nauk o języku i literaturze, nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz religioznawstwa. W odniesieniu do wiedzy absolwent zna również normy tworzące i regulujące instytucje społeczne, ich źródła; ma wiedzę o głównych kierunkach i tendencjach przeobrażeń współczesnej kultury z uwzględnieniem historycznego charakteru kształtowania się norm, procesów i idei kulturowych. Zna też zasady działania instytucji kultury; orientuje się także we współczesnym życiu kulturalnym.

Wśród najważniejszych umiejętności nabywanych przez absolwenta znajduje się umiejętność wykorzystania metod analizy i interpretacji wytworów kultury właściwych dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych z zakresu nauk humanistycznych; umie też rozpoznawać różne wytwory kultury, przeprowadzać ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem wybranych metod by móc określić ich znaczenia, oddziaływania społeczne i miejsce w procesach kulturowych. Absolwent potrafi też stworzyć i zaprezentować opracowania krytyczne i wytwory własnej pracy naukowej i artystycznej wykorzystując właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne. Potrafi również komunikować się z wykorzystaniem terminologii kulturoznawczej; także komunikować się z osobami wywodzącymi się z innych środowisk i tradycji kulturowych. Jest w stanie formułować krytyczne opinie o wytworach kultury, ale także napisać tekst kulturoznawczy.

W odniesieniu do studiów II stopnia (od roku akademickiego 2023/2024), efekty dotyczące głębi i zakresu wiedzy zakładają nabycie przez absolwenta w pogłębionym stopniu wiedzy o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii w relacji do nauk humanistycznych i społecznych, ich specyfiki przedmiotowej i metodologicznej; zakładają również nabycie wiedzy o klasycznych i współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych kluczowych dla studiów kulturoznawczych. Absolwent zna także terminologię kulturoznawczą i antropologiczną w języku polskim i obcym na poziomie B2+. Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o głównych kierunkach nauk o kulturze i religii w zakresie: antropologii kultury, teorii kultury i sztuki, historii kultury i sztuki, estetyki, filozofii kultury, nauk o języku i literaturze, nauki o komunikacji społecznej i mediach, religioznawstwa. Zna również kompleksową naturę języka oraz jego złożoność i historyczną zmienność znaczeń na poziomie pogłębionym. Pozostałe efekty dotyczą zaawansowanej wiedzy dotyczącej kierunków i tendencji

przeobrażeń we współczesnej kulturze oraz historycznego charakteru procesów, wzorów, norm i idei kulturowych. Absolwent zna również zasady działania instytucji kultury, ma również orientację we współczesnym życiu kulturalnym. W zakresie umiejętności absolwent potrafi w pogłębiony i innowacyjny sposób wyszukiwać, analizować i użytkować informacje; potrafi rozpoznać różne wytwory kultury i przeprowadzić ich krytyczną i twórczą analizę i interpretację z wykorzystaniem samodzielnie dobranych metod i technik. Absolwent potrafi komunikować się na tematy kulturoznawcze ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców wykorzystując specjalistyczną terminologię, formułować opinie krytyczne o wytworach kultury. Umie doceniać wielokulturowość regionu, kraju i Europy. Jest w stanie czytać i interpretować teksty kultury.

Sformułowane efekty uczenia się w pojedynczych przypadkach są treściowo powtórzone na obu stopniach studiów, np. na I stopniu studiów: absolwent zna i rozumie „klasyczne i współczesne dokonania w ośrodkach i szkołach badawczych studiów kulturoznawczych”, na II stopniu studiów: absolwent zna i rozumie „klasyczne i współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze kluczowe dla studiów kulturoznawczych”. Kolejny przykład to efekt: absolwent zna i rozumie „normy konstytuujące i regulujące struktury i instytucje społeczne oraz źródła tych norm, ich naturę, zmiany i drogi wpływania na ludzkie zachowania”. Efekt ten w dokładnie takim samym brzmieniu powtarzany jest na studiach II stopnia. Kolejny powtórzony dosłownie efekt na obu stopniach studiów, to: absolwent zna i rozumie „zasady działania instytucji kultury oraz orientuje się we współczesnym życiu kulturalnym”. Powtórzenie tych samych efektów na studiach II stopnia nie gwarantuje progresu wiedzy w tych przypadkach. Poza tym, w przypadku studiów II stopnia w jednym efekcie dotyczących obszaru wiedzy połączono znajomości terminologii kulturoznawczej i antropologicznej w języku polskim, z określeniem poziomu biegłości językowej na poziomie B2+, a więc obszarem umiejętności komunikacyjnych (absolwent zna i rozumie „szczegółową terminologię kulturoznawczą i antropologiczną w języku polskim i języku obcym na poziomie B2+”).

Tak sformułowane efekty nie opisywały w sposób trafny wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych osiąganych przez studentów. Nie były też specyficzne, realistyczne i pozwalające na stworzenie systemu weryfikacji.

Uczelnia jest świadoma wskazanych braków i przedstawiła nowy zestaw efektów uczenia się dla studiów obu stopni obowiązujący od roku akademickiego 2025/2026. Efekty uczenia się dla studiów pierwszego stopnia zakładają w zakresie głębi wiedzy: nabycie wiedzy o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii w relacji do nauk humanistycznych, ich specyfiki przedmiotowej i metodologicznej; znajomość klasycznych i współczesnych dokonań w dziedzinie kulturoznawstwa, w tym podstawowych teorii i nurtów badawczych, kształtujących rozwój tej dyscypliny. Zakładają także znajomość podstawowej terminologii kulturoznawczej i antropologicznej w języku polskim i obcym, a także głównych kierunków w obrębie nauk o kulturze i religii (w zakresie antropologii kultury, teorii i historii kultury oraz religioznawstwa). Wymienione w tym przypadku zakresy zostały ograniczone do czterech, zgodnie z przypisaniem dyscyplinowym kierunku (100% nauki o kulturze i religii). We wcześniej obowiązujących efektach uczenia się do głównych kierunków w obrębie nauk o kulturze i religii zaliczano także „teorie poszczególnych dyscyplin sztuki, historię poszczególnych dyscyplin sztuki, naukę o języku i literaturze oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach”.

W odniesieniu do efektów uczenia się w zakresie głębi wiedzy dla studiów II stopnia obowiązujących od roku akademickiego 2025/2026 Uczelnia zakłada nabycie pogłębionej wiedzy o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii w relacji do nauk humanistycznych oraz społecznych, ich specyfiki

przedmiotowej i metodologicznej; znajomość klasycznych i współczesnych dokonań, ośrodków i szkół badawczych kluczowych dla studiów kulturoznawczych; znajomość szczegółowej terminologii kulturoznawczej i antropologicznej w języku polskim i obcym na poziomie B2+, a także znajomość w sposób uporządkowany i pogłębiony głównych kierunków rozwoju nauk o kulturze i religii, w tym antropologii kultury, teorii i historii kultury oraz religioznawstwa.

Tak sformułowane efekty uwzględniają progres wiedzy, jej pogłębienie i uszczegółowienie na II stopniu studiów. Poza tym wyeliminowano powtórzenia efektów uczenia się, które występowały w poprzednio obowiązującym katalogu efektów. W dalszym ciągu jednak pozostało w jednym efekcie uczenia się dla studiów II stopnia połączenie zakresu wiedzy i umiejętności: „absolwent zna i rozumie szczegółową terminologię kulturoznawczą i antropologiczną w języku polskim i języku obcym na poziomie B2+”.

Podsumowując, przedstawione przez Uczelnię, zatwierdzone najnowsze efekty uczenia się obowiązujące od roku akademickiego 2025/26 opisują w sposób trafny wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnane przez studentów. Są specyficzne, realistyczne i pozwalające na stworzenie systemu weryfikacji. Obejmują odniesienia do niemal wszystkich charakterystyk II stopnia PRK. W przypadku efektów na I i II stopniu studiów nie uwzględniono jedynie jednego odniesienia do charakterystyk II stopnia PRK dotyczących podstawowych zasad tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.

Efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie wiodącej, do której kierunku jest przyporządkowany. Są powiązane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w tej dyscyplinie, zważywszy, że osoby prowadzące zajęcia na kierunku kulturoznawstwo specjalizują się w takich obszarach badań, jak: tożsamość regionalna, procesy społeczno-kulturowe i dziedzictwo kulturowe Polski północno-wschodniej (tradycje kulturowo-artystyczne Podlasia), kultura cyfrowa, kultura popularna oraz współczesna kultura artystyczna w Polsce i na świecie.

Efekty uczenia się uwzględniają przygotowanie absolwenta do uczestniczenia w badaniach lub prowadzenia badań. Absolwent studiów I stopnia potrafi „formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia, opracowywać i prezentować wyniki pracy”, „stworzyć i zaprezentować proste opracowania krytyczne oraz wytwory własnej pracy (artystycznej, naukowej) z zastosowaniem właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT)”, „napisać i zredagować tekst kulturoznawczy i umie go wytworzyć pod kierunkiem opiekuna naukowego”, „pisać proste rozprawki teoretyczne i krytyczne wykazując się umiejętnością samodzielnego doboru literatury”. Uczelnia zakłada, że absolwent studiów II stopnia jest w stanie „wykorzystać pogłębione umiejętności badawcze związane z formułowaniem i analizą problemów badawczych, doбором metod i narzędzi, opracowaniem i prezentacją wyników pracy”. Potrafi także „pisać rozprawy teoretyczne i krytyczne wykazując się umiejętnością samodzielnego doboru metodologii i literatury, bądź opracowania nowych metod i narzędzi” oraz „czytać i interpretować teksty kultury (pisane, audialne i wizualne, multimedialne etc.), samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze związane z rozwijaniem swoich zdolności i kariery zawodowej”.

Efekty uczenia się dla studiów I stopnia zakładają osiągnięcie umiejętności komunikowania się w języku obcym na poziomie B2 ESOKJ, co Uczelnia ujmuje: absolwent potrafi „formułować opinie krytyczne o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i własnego doświadczenia w języku polskim i obcym na poziomie B2”. Na studiach II stopnia zakłada się, że absolwent potrafi „formułować opinie

krytyczne o wytworach kultury na podstawie wiedzy i własnego doświadczenia, podjąć trud orzekania o wartościach artystycznych i estetycznych, w języku polskim i obcym na poziomie B2+”.

Efekty uczenia się uwzględniają także kompetencje społeczne niezbędne w działalności naukowej. Na studiach I stopnia absolwent jest m.in. gotów do „wykorzystania posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności, rozumie potrzebę ustawicznego dokształcania się i rozwoju zawodowego”, „przyjmowania nowych idei i poglądów w celu inicjowania działań na rzecz interesu publicznego”, a także „podjęcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy”. Z kolei na studiach II stopnia absolwent jest gotów do „przyjęcia postawy aksjologicznej, związanej z krytyczną oceną wytworów kultury w celu rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, „aktywnego uczestniczenia w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w tym zakresie”. W odniesieniu do studiów kulturoznawczych szczególnie ważną kompetencją społeczną jest docenianie wielokulturowości, rozumienia odmiennych stylów życia społecznego i zjawisk kulturowych przez osoby wywodzące się z różnych środowisk i tradycji kulturowych oraz komunikowania się z nimi. Taki właśnie efekt uczenia się zakłada Uczelnia.

Efekty uczenia się obowiązujące od roku akademickiego 2025/26 odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji a także profilowi ogólnoakademickiemu.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, do której kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną nauki o kulturze i religii, do której jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu, ale z jednym wyjątkiem. Brakuje w efektach uczenia się charakterystyki II stopnia PRK w odniesieniu do studiów I i II stopnia mówiącej o podstawowych zasadach tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.

Ponadto w jednym efekcie uczenia się dla studiów drugiego stopnia nastąpiło połączenie zakresu wiedzy i umiejętności: „absolwent zna i rozumie szczegółową terminologię kulturoznawczą i antropologiczną w języku polskim i języku obcym na poziomie B2+”.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

1. Zaleca się uzupełnienie efektów uczenia się w odniesieniu do studiów pierwszego i drugiego stopnia o charakterystykę II stopnia PRK mówiącą o podstawowych zasadach tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.
2. Zaleca się rozdzielenie zakresu wiedzy i umiejętności w jednym efekcie uczenia się dla studiów drugiego stopnia: "absolwent zna i rozumie szczegółową terminologię kulturoznawczą i antropologiczną w języku polskim i języku obcym na poziomie B2+".

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na studiach I stopnia realizowane są w sześciu grupach zajęć: przedmioty kształcenia ogólnego, humanistyczne i społeczne, kulturoznawcze, przedmioty do wyboru z obszaru nauk humanistycznych, przedmioty dyplomowe i praktyka zawodowa, zajęcia terenowe i specjalizacyjne. Studenci mają do wyboru dwie specjalności: media i komunikowanie oraz reklama i public relations.

Treści programowe na kierunku kulturoznawstwo, studia I stopnia, umożliwiają osiągnięcie kompetencji związanych z dyscypliną nauki o kulturze i religii, do której został w 100% przypisany kierunek; przede wszystkim tworzących podstawy teoretyczne kierunku, zapewniają nabycie głębi wiedzy założonej w efektach uczenia się przewidzianych dla studiów I stopnia. Uwzględniają aktualny stan wiedzy i metodyki w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Treści dotyczą wiedzy z zakresu teorii kultury, historii kultury, w tym historii kultury polskiej i wybranych kultur obcych, antropologii i socjologii kultury, historii sztuki, multimediiów i środków transmisji kultury. Student otrzymuje również wiedzę z zakresu teatrologii, filmoznawstwa, medioznawstwa i regionalistyki. Zna kluczowe zagadnienia związane ze współczesnym życiem kulturalnym i zasadami funkcjonowania instytucji kultury.

Treści programowe na studiach drugiego stopnia stanowią pogłębienie i poszerzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych na studiach pierwszego stopnia. W programie studiów drugiego stopnia wyróżnione zostały moduły: kształcenia ogólnego, przedmioty humanistyczne, przedmioty antropologiczno-metodologiczne, do wyboru, specjalnościowy, dyplomowy i terenowy. Studenci poznają obszar badań filozofii kultury oraz teorii sztuki, zapoznają się z metodami badań kulturoznawczych i badań terenowych. Pogłębiają swoją wiedzę z zakresu antropologii kultury oraz dziedzin szczegółowych, tj. antropologii mediów oraz antropologii codzienności. Mają też zajęcia poświęcone interpretacji tekstów kultury. Proponowane treści programowe umożliwiają nabycie wszystkich kompetencji dotyczących głębi wiedzy przewidzianych w efektach uczenia się dla studiów II stopnia, a także umiejętności i kompetencji społecznych założonych dla kierunku przypisanego

w 100% do dyscypliny nauki o kulturze i religii. Na studiach II stopnia oferowane są trzy specjalności: kultura i natura Podlasia, komunikowanie w mediach cyfrowych oraz filmoznawstwo.

Przykładem uszczegółowienia treści programowych na studiach I stopnia są zajęcia *antropologiczne podstawy kulturoznawstwa*. Studenci uzyskują wiedzę na temat szkół badawczych klasycznej antropologii kultury, wzorów kultury, modeli kultury, relacji: kultura – natura, kultura – cywilizacja, problemami internacjonalizacji kultury, zagadnieniami mitu, ciała, czasu i przestrzeni w kulturze.

Treści te rozwijane są na studiach II stopnia na zajęciach *antropologia kultury*. Studencie zapoznają się z subdyscyplinami antropologii (m.in. antropologii płci, antropologii ciała i seksualności, antropologii codzienności). Studenci poznają sposoby konceptualizowania kultury i jej rozwoju, a także otrzymują wiedzę o zróżnicowaniu kultur. Przystawiają pojęcia kluczowe dla antropologii kultury, m.in. takie jak: instytucja kultury, tekst kultury, mit, płęć kulturowa, kolonializm i postkolonializm, globalizacja, globalizacja, posthumanizm, relatywizm kulturowy.

Treści programowe dotyczące studiów I stopnia zapewniają osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się dotyczących wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych przewidzianych dla kulturoznawstwa.

Treści programowe są ściśle powiązane z działalnością naukową prowadzoną w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Zakres badań naukowych pracowników Wydziału Studiów Kulturowych, stanowiących bazę kierunku oddają nazwy Zakładów, w których funkcjonują naukowo, a są to: Zakład Antropologii Kultury, Zakład Studiów nad Kulturą i Mediami oraz Zakład Studiów nad Kulturą Współczesną i Filmem. Bardziej szczegółowo zakresy badań obejmują tradycję kulturowo-artystyczną Podlasia, media i ich oddziaływanie społeczno-kulturowe, kulturę cyfrową i popularną, współczesną kulturę artystyczną w Polsce i na świecie.

Oferowane zajęcia dostarczają treści programowych umożliwiających prowadzenie badań w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Kształtują również umiejętności krytycznej lektury dzieł naukowych z zakresu nauk o kulturze, analizy zjawisk kulturowych. Na studiach I stopnia treści przygotowujących do prowadzenia badań naukowych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii dostarczają takie zajęcia jak: antropologiczne podstawy kulturoznawstwa, metodologia badań kulturoznawczych, komunikacja kulturowa, semiotyka kultury, teoria kultury, słowo w kulturze, kultura audiowizualna czy metody analizy i interpretacji dzieła filmowego. W przypadku studiów II stopnia są to przede wszystkim zajęcia poświęcone: metodom badań kulturoznawczych, metodom badań terenowych i rynku kultury, antropologii kultury, antropologii mediów, antropologii codzienności, interpretacji tekstów kultury. Istotne znaczenie w kwestii przygotowania do prowadzenia badań w dyscyplinie mają seminaria dyplomowe na obu stopniach studiów.

Treści te są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów. Realizują kanon zagadnień kulturoznawczych. Zapewniają również osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Harmonogram realizacji programu studiów I stopnia obejmuje 6 semestrów. Studia I stopnia na kierunku kulturoznawstwo trwają 3 lata (6 semestrów), co odpowiada 1830 godzinom zajęć i trzem tygodniom praktyk zawodowych (120 godz.). Łączna liczba punktów ECTS konieczna do osiągnięcia wszystkich zakładanych efektów uczenia się i ukończenia studiów wynosi 183, z czego 76,33 % punktów ECTS student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich. Struktura programu studiów jest określona w taki sposób, aby w każdym roku studiów student musiał uzyskać 60 punktów ECTS na I roku, 59 punktów ECTS na II roku i 64 punkty ECTS na III roku. Nakład pracy w każdym semestrze wynosi około 30 punktów ECTS, co zapewnia w miarę

równomierne rozłożenie obowiązków w trakcie całego cyklu studiów; największe obciążenie dotyczy ostatniego roku studiów I stopnia. Na studiach I stopnia treści programowe pogrupowane są w ramach sześciu obszarów: przedmiotów kształcenia ogólnego, humanistycznych i społecznych, kulturoznawczych, przedmiotów do wyboru z obszaru nauk humanistycznych, przedmiotów dyplomowych i praktyki zawodowej, zajęć terenowych i specjalizacyjnych. W harmonogramie studiów I stopnia uwzględniono realizację przedmiotów z grupy zajęć ogólnouniwersyteckich oraz z grupy zajęć podstawowych w dwóch pierwszych semestrach kształcenia. Lektorat z języka obcego zaplanowany jest w semestrach 1-4. Studenci studiów I stopnia mają obowiązek zrealizować na I i II roku 120 godzin wybranego lektoratu z języka obcego i zdać egzamin na poziomie minimum B2. Zajęciom tym przypisano łącznie 6 ECTS. Przedmioty kierunkowe realizowane są w każdym semestrze kształcenia, a ich rozkład na poszczególne semestry wynika z zasady stopniowania trudności. Przedmioty dyplomowe student odbywa w semestrze 5 i 6. Praktyka zawodowa jest realizowana w semestrze 4 w wymiarze 120 godzin i wiąże się z uzyskaniem 4 ECTS. Obciążenie godzinowe semestrów 5 i 6 (III rok studiów) jest najmniejsze, co pozwala studentowi przygotować pracę dyplomową. Do zajęć do wyboru zaliczono: warsztaty kulturoznawcze, seminaria licencjackie, konwersatoria, przedmioty ogólnouniwersyteckie, lektoraty oraz zajęcia specjalnościowe. Wymiar tych zajęć wynosi 90 ECTS, co stanowi 49,18% i jest zgodny z wymogami, a więc nie mniejszy niż 30%. Kolejność zajęć, dobór ich formy w powiązaniu z przypisanymi im efektami uczenia się są właściwe. Wskaźnik dotyczący zajęć powiązanych z prowadzoną przez Uczelnię działalnością naukową w dyscyplinie, do której przyporządkowano kierunek studiów wynosi 75,19% punktów ECTS.

Studia II stopnia trwają 2 lata i wymagają od studentów nakładu pracy równego 120 punktom ECTS (800 godzin zajęć). Nakład pracy w poszczególnych latach został rozłożony na 64 punktów ECTS w pierwszym i 56 punktów ECTS w drugim roku, tak więc zakłada większy wysiłek włożony przez studenta na I roku studiów II stopnia. W programie studiów wyróżniono moduły: kształcenia ogólnego, przedmioty humanistyczne, przedmioty antropologiczno-metodologiczne, do wyboru, specjalnościowe, dyplomowe i terenowe. Zajęcia do wyboru stanowią 62,5% punktów ECTS, a więc ich wymiar jest zgodny z wymogami. Tak skonstruowany program umożliwia dużą samodzielność studentów w kształtowaniu własnej ścieżki kształcenia. Obecność w programie zajęć laboratoryjnych i terenowych pozwala na zdobycie doświadczenia w prowadzeniu badań, analizie zjawisk kulturowych oraz interpretacji materiału empirycznego. W odniesieniu do studiów II stopnia wskaźnik dotyczący zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich wynosi 55%, natomiast zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie, do której przyporządkowano kierunek - 63,5%. Wskaźniki ilościowe, udostępnione przez Uczelnię, podawane powyżej w odniesieniu do studiów I i II stopnia dotyczą programu studiów obowiązującego od roku 2024/2025 i opierają się na danych z Załącznika 3. "kulturoznawstwo.harmonogram i wskaźniki na I i II stopniu od r. a. 2024-25".

Program kształcenia obejmuje zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Obecnie niemal wszystkie zajęcia realizowane są w postaci zajęć stacjonarnych, jedynie niektóre zajęcia ogólnouniwersyteckie oraz lektoraty studenci mogą realizować formie zdalnej lub z wykorzystaniem metod asynchronicznych. Obecnie zajęcia dydaktyczne przewidziane do prowadzenia w trybie stacjonarnym mogą być okresowo prowadzone w trybie zdalnym lub z wykorzystaniem metod asynchronicznych.

Wskazane w planie sekwencje zajęć, a także dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Stosowane metody kształcenia można określić jako tradycyjne (wykład) i innowacyjne (np. blended learning, metoda dramy, burza mózgów, a także wyjścia ze studentami do placówek kultury, teatrów, kin, galerii sztuki oraz analityczne oglądanie materiałów audiowizualnych, reklam, treści portali społecznościowych i blogów internetowych, filmów, nagrań z koncertów, wernisaży etc.).

Metody kształcenia oferowane na kierunku są powiązane z zakładanymi efektami uczenia się, dlatego efekty w zakresie wiedzy realizowane są przede wszystkim za pomocą metod podających (wykład) i problemowych (wykład z prezentacją multimedialną). Efekty uczenia się dotyczące umiejętności i kompetencji społecznych realizowane są przede wszystkim za pomocą metod aktywizujących i praktycznych, takich jak dyskusja, studia przypadków, metody inscenizacyjne, debaty, quizy. Przykładem właściwego wykorzystania metod kształcenia są zajęcia *antropologia mediów*, podczas których wykorzystywane są następujące metody: ćwiczenia oparte na analizie tekstów, dyskusje moderowane, projekty badawcze, prezentacje multimedialne. Weryfikacja treści kształcenia na kierunku kulturoznawstwo odbywa się poprzez takie formy jak: egzamin ustny lub pisemny, zaliczenie ustne lub pisemnie, test kontrolny, ćwiczenia laboratoryjne, ocena aktywności w trakcie zajęć, ocena efektów pracy zespołowej, projekty i ćwiczenia praktyczne, prezentacja multimedialna, rozprawa naukowa, esej krytyczny, referat, praca semestralna, praca licencjacka, praca magisterska. Przykładem wykorzystywanych metod weryfikacji treści kształcenia są zajęcia *event studies* podczas których oceniane jest aktywne uczestnictwo w zajęciach, referat grupowy oraz indywidualna praca projektowa na temat eventu kulturalnego.

Studenci kierunku kulturoznawstwo w ramach zajęć, takich jak *metody badań kulturoznawczych*, *analiza przekazów audiowizualnych* oraz w trakcie pisania prac dyplomowych licencjackich i magisterskich realizują projekty badawcze pod kierunkiem nauczycieli akademickich.

Z pewnością do innowacyjnych metod kształcenia należy zaliczyć wykorzystanie grywalizacji. Metoda ta nie tylko aktywnie angażuje studentów w proces nauki przy wykorzystaniu elementów zabawy, współpracy i rywalizacji, ale pozwala również na kształtowanie kompetencji praktycznych (np. kreatywności, umiejętności rozwiązywania problemów). Jak wskazuje Uczelnia, studenci w ramach zajęć z *historii kultury* przygotowali escape room *Indiana Jones i zaginiony grobowiec Kleopatry*. Było to wydarzenie stworzone dla licealistów prezentowane w ramach XX Podlaskiego Festiwalu Nauki i Sztuki (2024 r.). Innym przykładem zastosowania grywalizacji było przygotowanie przez studentów wirtualnej galerii sztuki, gdzie prezentowali własne interpretacje dzieł artystycznych oraz opracowania krytyczne. Projekt ten nie tylko angażował studentów w aktywne przetwarzanie wiedzy zdobytej na zajęciach, lecz także rozwijał ich umiejętności cyfrowe i kreatywne. Metoda grywalizacji jest wykorzystywana jako sposób na aktywizację studentów i uatrakcyjnienie zajęć poprzez zastosowanie mechanizmów znanych z gier komputerowych, takich jak przyznawanie punktów i nagród, a także wprowadzanie elementów narracji i współzawodnictwa. Dzięki temu studenci nie tylko przyswajają wiedzę w sposób angażujący i praktyczny, ale także rozwijają swoje umiejętności analityczne i organizacyjne, które mogą wykorzystać w przyszłej działalności naukowej lub pracy zawodowej.

Wskazane powyżej przykłady potwierdzają, że metody kształcenia są zorientowane na studentów, stymulują studentów do samodzielności i motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się. Na kierunku kulturoznawstwo stosowane są właściwe metody i narzędzia (także zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne).

Stosowane metody umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Wykorzystywane metody umożliwiają także nabycie kompetencji językowych świadczących o opanowaniu języka obcego, w przypadku studiów I stopnia na poziomie B2, a studiów II stopnia na poziomie B2+ ESOKJ. Lektorat prowadzony jest w formie praktycznych ćwiczeń wszystkich sprawności językowych: mówienie/dyskusja, pisanie, czytanie, słuchanie. Wykorzystywane są metody burzy mózgu, pracy w parach i grupach, pracy indywidualnej wspieranej multimediami, zadaniami w formie papierowej i elektronicznej.

Jeśli chodzi o dostosowanie procesu kształcenia na kierunku do indywidualnych potrzeb studentów Uczelnia oferuje możliwość indywidualnej organizacji studiów, która może obejmować indywidualny program studiów (IPS) realizowany we współpracy z opiekunem naukowym lub indywidualną organizację studiów (IOS). Z tej drugiej formy korzystają w szczególności osoby z problemami zdrowotnymi oraz wychowujące małe dzieci.

Na indywidualizację procesu kształcenia mogą liczyć osoby z niepełnosprawnościami, chorobami przewlekłymi bądź problemami psychicznymi; wówczas indywidualizacja procesu kształcenia odbywa się przy współpracy z uniwersyteckim Działem Wsparcia Osób ze Szczególnymi Potrzebami, który w swoich rekomendacjach podpowiada, jak pomóc studentom w jak najbardziej skutecznej realizacji ich potencjału akademickiego. Dział Wsparcia, o którym mowa, służy pomocą w dostosowaniu metody kształcenia i metody weryfikacji efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Istnieje też stanowisko Pełnomocnika Dziekana ds. osób ze szczególnymi potrzebami oraz Pełnomocnika Rektora ds. studentów i doktorantów ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi. W ramach wsparcia studenci mogą liczyć na bezpłatne konsultacje psychologiczne, możliwość skorzystania z usługi tłumacza polskiego języka migowego. W przypadku ww. osób konieczne jest dostosowanie do ich potrzeb materiałów, metod dydaktycznych oraz czasu i form sprawdzania wiedzy. Indywidualizacja procesu kształcenia zapewniana przez Uczelnię obejmuje zwiększenie liczby dopuszczalnych nieobecności, wydłużanie terminów zaliczeń i oraz zmianę form weryfikowania efektów uczenia się. Ponadto niektórzy studenci na własne życzenie otrzymywali od prowadzących zajęcia materiały dydaktyczne w formie dostępnej. W razie potrzeby indywidualizacja procesu kształcenia realizowana jest z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Część osób prowadzących zajęcia na kierunku kulturoznawstwo, a także pracownicy dziekanatu Wydziału Studiów Kulturowych odbyli szkolenia w ramach projektu „Nowoczesny Uniwersytet dostępny dla wszystkich” poświęcone zwiększaniu dostępności uczelni dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Program studiów uwzględnia praktyki zawodowe. Efekty uczenia się przewidziane dla praktyk zakładają nabycie wiedzy o instytucjach kultury oraz orientacji we współczesnym życiu kulturalnym; orientację w zakresie ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego; w zakresie umiejętności zakładają wyszukiwanie, analizowanie, ocenianie informacji z wykorzystaniem różnych źródeł (pisanych, ikonicznych, elektronicznych, etc.); umiejętność rozpoznawania różnych wytworów kultury i przeprowadzania ich krytycznej analizy; umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury; umiejętność tworzenia prostej diagnozy zjawisk kulturowych; umiejętność wykorzystanie technologii multimedialnych. W zakresie kompetencji Uczelnia wskazuje kompetencje do pracy w zespole; odpowiedzialność za zachowanie dziedzictwa kulturowego; uczestnictwo w życiu kulturalnym; zainteresowanie aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi i nowymi zjawiskami w sztuce. Tak sformułowane efekty uczenia się są powiązane są z koncepcją kształcenia na kierunku

kulturoznawstwo oraz oferowanymi specjalnościami; są też zgodne z efektami dotyczącymi innych zajęć.

Treści programowe praktyk są powiązane z kierunkiem studiów i zakładają m.in. poznanie specyfiki instytucji, przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w organizacjach i instytucjach realizujących działania kulturalne; pogłębienie wiedzy z zakresu współczesnego życia kulturalnego oraz rozwijanie umiejętności działania na polu upowszechniania kultury i dziedzictwa kulturowego.

Praktyki odbywają się pomiędzy II i III rokiem studiów. Wymiar praktyk, określony godzinowo – 120 godzin – jest właściwy, bowiem umożliwia studentowi zapoznanie się ze środowiskiem pracy; umożliwia też osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Prawidłowo oszacowano również nakład pracy studenta i związaną z nim punktację - 4 ECTS. Także umiejscowienie praktyk w planie studiów umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się.

Dobór miejsca praktyk zależy od wybranej przez studenta specjalności. Wybór miejsca odbywania praktyk zawodowych należy do studenta. Decyzja ta musi być następnie zaakceptowana przez Opiekuna praktyk zawodowych. Uczelnia jako potencjalne miejsca praktyk wskazuje np. redakcje (gazet, telewizyjne, radiowe, internetowe), agencje public relations i reklamowe, agencje informacyjne, biura prasowe, instytucje naukowo-badawcze, placówki oświaty i kultury (kina, muzea ośrodki kultury). Uczelnia w ramach praktyki może zaliczyć także pracę w trakcie przygotowania festiwalu i wystaw, redagowanie folderów etc. W ostatnich latach studenci odbywali praktyki w takich instytucjach, jak np.: Galeria Arsenał, Galeria im. Słędzińskich. Tak więc rodzaje miejsc praktyk dobrano prawidłowo, ze względu na specyfikę kierunku i oferowane specjalności.

W przypadku nowych instytucji, z którymi Uczelnia zawiera umowy o odbywaniu praktyk, pracownik dokonuje rekonesansu infrastruktury ośrodka by zapewnić warunki niezbędne do efektywnej realizacji programu praktyk. Weryfikacja infrastruktury odbywa się także poprzez analizę zasobów instytucji, które przeważnie są opublikowane na jej stronie internetowej. Organizacja praktyk odbywa się w dwojaki sposób: 1. Student wybiera miejsce praktyki, opiekun praktyk zawodowych je musi zaakceptować, a Uczelnia zawiera umowę z praktykodawcą. 2. Jako praktyka zaliczana jest praca wolontariacka, bądź odbyty staż. Student wówczas składa podanie o zaliczenie praktyki zawodowej na takiej podstawie do Prodziekana ds. Dydaktycznych, a podanie takie musi być pozytywnie zaopiniowane przez opiekuna praktyk zawodowych. W trakcie trwania praktyki zapewniona jest możliwość kontaktu mailowego i telefonicznego pomiędzy studentem, opiekunem uczelnianym i opiekunem w miejscu praktyk i prowadzone są wybiórcze hospitacje. W wybranych przypadkach przeprowadzane są rozmowy telefoniczne lub wideokonferencje z opiekunem praktyki w instytucji, aby upewnić się, że przebieg praktyki odpowiada ustalonym efektom uczenia się. Student może zgłosić do opiekuna wszelkie nieprawidłowości oraz informować, czy otrzymuje odpowiednie wsparcie w wykonywaniu powierzonych mu zadań.

Zaliczenie przez opiekuna praktyki zawodowej odbywa się na podstawie przedłożonych dokumentów, tj. Karty Praktyk. Organizator praktyki dokonuje ocenę przebiegu praktyki i wykonanych zadań. Opiekun praktyk natomiast, poza formalnym sprawdzeniem dokumentu, który stanowi podstawę zaliczenia praktyki przeprowadza rozmowę ze studentem na temat jej przebiegu oraz zbiera od studentów pisemne opinie, które służą do doskonalenia programu praktyk i ich realizacji. Wyniki ankiet analizowane są także przez wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia. Wszystkie dokumenty dotyczące praktyk dostępne są na stronie internetowej i zawierają: zasady odbywania praktyk, procedurę ich zaliczania, program i regulamin praktyk, proponowane miejsca odbywania praktyk oraz terminy

konsultacji z opiekunem praktyk. Tak więc metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się dla praktyk zostały skonstruowane właściwie i kompleksowo. Cała procedura dotycząca odbywania praktyk jest jasna i przejrzysta, a studenci mają pełny dostęp internetowy do stosownych informacji, w tym wymaganych dokumentów dotyczących praktyk.

Organizacja procesu nauczania i uczenia przebiega właściwie. Rozplanowanie zajęć jest zgodne z zasadami higieny pracy i umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się – w tym w szczególności w sesji egzaminacyjnej umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach. Na studiach I stopnia zajęcia odbywają się pięć 3 do 5 dni w tygodniu w godz. 8.00-18.15, natomiast na studiach II stopnia, zajęcia odbywają się w 2 lub 4 dni w tygodniu. W harmonogramie zajęć przewidziano 15 minutowe przerwy między zajęciami.

W każdym semestrze odbywa się od 2 do 4 egzaminów, zależnie od semestru i stopnia studiów. Egzaminy odbywają się według podawanego wcześniej harmonogramu uwzględniając przynajmniej jeden lub więcej dzień przerwy pomiędzy egzaminami. Studenci otrzymują informację zwrotną o uzyskanych efektach.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki przyjęcia kandydatów na studia na kierunku kulturoznawstwo na Uniwersytecie w Białymstoku są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste, opisane przystępnym językiem. Informacje dotyczące rekrutacji na kierunek kulturoznawstwo UwB zostały zawarte w Uchwale nr 3410 Senatu Uniwersytetu w Białymstoku z dnia 26 czerwca 2024 roku, dotyczącej warunków i trybu rekrutacji prowadzonej elektronicznie na jednolite studia magisterskie oraz studia pierwszego i drugiego stopnia w roku akademickim 2025/2026. Dane te zostały udostępnione dla kandydatów na stronie internetowej kierunku kulturoznawstwo w zakładce „rekrutacja” oraz na platformie IRK. W przypadku studiów pierwszego stopnia kryteria rekrutacyjne są klarowne i selektywne, wskazują na konkretne przedmioty maturalne jako warunek przyjęcia. Są to: język polski, język obcy nowożytny lub wiedza o społeczeństwie – na poziomie podstawowym lub rozszerzonym. Lista, waga i poziom przedmiotów branych pod uwagę w postępowaniu rekrutacyjnym są właściwe dla kierunku i zapewniają kandydatów o odpowiednich kompetencjach.

Kryteria rekrutacji na studia drugiego stopnia mają charakter specyficzny i określają, że w postępowaniu rekrutacyjnym brane są pod uwagę dyplomy uzyskane na kierunkach należących do dziedziny nauk humanistycznych, społecznych lub nauk o sztuce. Kryteria te gwarantują selekcję kandydatów, którzy posiadają odpowiednią wiedzę i kompetencje na poziomie 6. PRK. w dyscyplinie przyporządkowanej do kierunku kulturoznawstwo.

Uniwersytet w Białymstoku nie ustala minimalnych progów punktowych wymaganych do przyjęcia na studia. Rekrutacja odbywa się na podstawie listy rankingowej, tworzonej według liczby uzyskanych punktów. Kandydaci są przyjmowani zgodnie z kolejnością na liście, aż do wypełnienia limitu miejsc na danym kierunku. Osoby, które nie zakwalifikują się w pierwszej turze, mogą zostać przyjęte w kolejnych, jeśli pozostaną wolne miejsca. Limit przyjęć na studia stacjonarne pierwszego stopnia na kierunku kulturoznawstwo wynosi 50 osób, natomiast na studia drugiego stopnia – 25 osób.

Zgodnie z zasadami zawartymi w uchwałach Senatu UwB, kandydaci ze szczególnymi potrzebami mają możliwość ubiegania się o dostosowanie procedury rekrutacyjnej do swojego stanu zdrowia. Dostosowanie to może przybrać formę alternatywnego wsparcia określonego w odrębnej uchwale senatu dotyczącej szczegółowych zasad wdrażania rozwiązań dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Aby otrzymać tego typu pomoc, kandydat kontaktuje się z pełnomocnikiem rektora ds. studentów i doktorantów ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu wstępnego lub rozmowy kwalifikacyjnej. Ostateczną decyzję o zastosowaniu alternatywnych form wsparcia podejmuje przewodniczący Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej. W Uchwale nie określono szczegółowych form wsparcia, które mogą uzyskać kandydaci ze specjalnymi potrzebami.

Od kandydatów na kierunek kulturoznawstwo nie wymaga się specyficznych kompetencji cyfrowych, wykraczających poza podstawowe umiejętności maturzystów.

Procedura zapewniająca możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów została określona w Uchwale Senatu Uniwersytetu w Białymstoku z dnia 13 września 2019 roku w sprawie określenia sposobu potwierdzania efektów uczenia się w Uniwersytecie w Białymstoku.

Kwestie dotyczące uznawania kwalifikacji zdobytych na innej uczelni lub poza formalnym systemem studiów regulują wyżej wspomniana Uchwała Senatu w sprawie potwierdzania efektów uczenia się oraz Regulamin Studiów UwB, z dnia 7 grudnia 2022 r. Student, który ukończył co najmniej pierwszy rok studiów na innej uczelni – także zagranicznej – może ubiegać się o kontynuowanie nauki na Uniwersytecie w Białymstoku, pod warunkiem, że wywiązał się z wszystkich obowiązków wynikających z przepisów obowiązujących na dotychczasowej uczelni. Decyzję o przyjęciu takiego studenta podejmuje dziekan. W przypadku kandydatów zagranicznych ostateczną decyzję – na wniosek dziekana – wydaje rektor w formie decyzji administracyjnej. Zaliczenia uzyskane przez studenta w innej jednostce macierzystej uczelni lub poza nią, również w instytucji zagranicznej, mogą zostać przeniesione, o ile odpowiadają efektom uczenia się wymaganym na danym kierunku studiów na UwB. W takim przypadku przypisywana jest im tożsama liczba punktów ECTS. O zgodności efektów kształcenia i decyzji o ich uznaniu rozstrzyga dziekan, natomiast w przypadku studentów cudzoziemców – rektor, po konsultacji z dziekanem.

Procedura dyplomowania na Wydziale Studiów Kulturowych Uniwersytetu w Białymstoku opiera się na postanowieniach zawartych w Regulaminie studiów UwB oraz na wewnętrznych zasadach wydziałowych, które zostały sformułowane w oparciu o obowiązujące programy kształcenia i uchwały Rady Wydziału. Z przedstawionej dokumentacji wynika, że na kierunku nie przyjęto z góry specyficznych zasad dyplomowania odnoszących się do dyscypliny lub dyscyplin, w których powinny być przygotowywane prace dyplomowe. W przypadku prac licencjackich wskazano, że temat powinien być zgodny z efektami uczenia się dla kierunku, natomiast dla prac magisterskich kryteria mają charakter ogólny i warsztatowy, wspólny dla całego obszaru nauk humanistycznych i społecznych - polityka dyplomowania w obecnym kształcie pozostaje uniwersalna.

Informacje dotyczące adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością zostały określone w § 107 regulaminu studiów.

Ogólne zasady dotyczące zaliczania zajęć zostały określone w regulaminie studiów i obejmują one warunki przystępowania do zaliczeń i egzaminów oraz warunki przystępowania do egzaminów poprawkowych, stosowanych na kierunku studiów ocen oraz skalę ocen stosowaną w procesie weryfikacji efektów uczenia się. Skala ta obejmuje:

- bardzo dobry: 5/A (co najmniej 91%)
- dobry plus: 4,5/B (co najmniej 81%)

- dobry: 4/C (co najmniej 71%)
- dostateczny plus: 3,5/D (co najmniej 61%)
- dostateczny: 3/E (co najmniej 51%)
- niedostateczny: 2/F (poniżej 51%)

W większości sylabusów zajęć na studiach pierwszego i drugiego stopnia zostały określone zasady zaliczenia oraz podane kryteria zapewniające przejrzystość procesu weryfikacji. W przypadku sylabusów niektórych zajęć kryteria te nie zostały spełnione. Zasady zaliczenia zostały opisane ogólnie i nie zawierają kryteriów oceniania w przypadku sylabusów zajęć: *warsztaty: dziennikarskie, teatralne, filmowe, fotograficzne, etnograficzne; media w Polsce; gry wideo w perspektywie refleksji kulturowej. Ujęcie porównawcze; –wybrane zagadnienia z historii muzyki; współczesne trendy w muzyce; język a kultura; teoria kultury współczesnej.*

Zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się oraz postępowania w sytuacjach konfliktowych (podważanie oceny z egzaminu lub zaliczenia) związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się określa regulamin studiów.

Student ma prawo do wglądu w ocenioną pracę zaliczeniową lub egzaminacyjną w terminie 7 dni od ogłoszenia wyniku – udostępnienie pracy jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego oceniającego pracę. W przypadku zastrzeżeń student ma prawo do złożenia wniosku o egzamin lub zaliczenie komisyjne w określonym terminie. Decyzję w tej sprawie podejmuje dziekan, który może zarządzić ponowną weryfikację oceny lub przeprowadzenie egzaminu w formie komisyjnej. Egzamin ten odbywa się w krótkim, ściśle wyznaczonym terminie i przeprowadza go trzyosobowa komisja. Kwestionowany nauczyciel nie bierze udziału w ocenie, a student ma możliwość wskazania obserwatora; w postępowaniu może także uczestniczyć Rzecznik Praw Studenta.

Regulamin studiów Uniwersytetu w Białymstoku określa zasady reagowania na nieetyczne postępowania studentów, takie jak plagiat czy ściąganie. W przypadku podejrzenia naruszeń wstrzymuje się procedurę dyplomowania i kieruje sprawę do rzecznika dyscyplinarnego. Jeśli zarzuty się potwierdzą, student zostaje skreślony z listy; w przeciwnym razie może przystąpić do egzaminu dyplomowego w wyznaczonym terminie.

Informacje na temat metod weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów. Zasady te zostały opisane ogólnie w regulaminie studiów, gdzie została zawarta informacja, że zajęcia na studiach mogą być realizowane z użyciem metod i narzędzi edukacji zdalnej, pod warunkiem spełnienia wymogów ustalonych przez ministra odpowiedzialnego za szkolnictwo wyższe i naukę. Z kolei w Zarządzeniu Rektora z dnia 30 września 2024 r. w sprawie prowadzenia zajęć dydaktycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość zostały ściśle określone.

Zasady zdalnej weryfikacji efektów uczenia się zapewniają identyfikację studentów i ochronę danych. Egzaminy i zaliczenia mogą być prowadzone online, z obowiązkowym logowaniem i włączoną kamerą. W przypadku naruszeń nauczyciel ma prawo przerwać egzamin, a w razie problemów technicznych przewidziano możliwość jego powtórzenia.

Zasady organizacji egzaminów reguluje Regulamin studiów Uniwersytetu w Białymstoku. Szczegółowe wymagania dotyczące egzaminów, projektów, prac etapowych i dyplomowych – w tym ich forma, tematyka i metodyka – są określone w sylabusach i dostosowane do poziomu kształcenia, profilu studiów, zakładanych efektów uczenia się oraz dyscyplin naukowych, w ramach których realizowany jest kierunek kulturoznawstwo.

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się na ocenianym kierunku są w większości zajęć zróżnicowane, dopasowane do treści i skutecznie pozwalają ocenić stopień osiągnięcia zakładanych efektów. Jednocześnie w części sylabusów (m.in. *Media w Polsce*, *Wybrane zagadnienia z historii muzyki*, *Współczesne trendy w muzyce*, *Język a kultura*, *Teoria kultury współczesnej*) metody weryfikacji sformułowano zbyt ogólnie, co jest nieczytelne i niezrozumiałe dla studentów. Nie podano również kryteriów sukcesu oceniania. Na przykład w sylabusie przedmiotu *Media w Polsce* metody weryfikacji zostały opisane jako: “obserwacja udziału w dyskusji oraz debacie z kryteriami oceny, ocena wypowiedzi pisemnej, egzamin ustny”; w przypadku przedmiotu *Wybrane zagadnienia z historii muzyki* “Student otrzymuje zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach, realizacji zadań podczas zajęć oraz końcowego kolokwium pisemnego i ustnego”. W przypadku przedmiotu *Język a kultura* metodami weryfikacji są “Zaliczenie: esej, recenzja wybranego artykułu, udział w dyskusji i w wykładach”, a w przedmiocie *Teoria kultury współczesnej* są to “udział w dyskusjach, esej, obecność na 80% zajęć”.

W przypadku sylabusów niektórych zajęć metody weryfikacji zostały określone bardzo szczegółowo i dobrane bardzo adekwatnie względem efektów uczenia się, nawet ze wskazaniem, jakie metody weryfikacji sprawdzają które efekty uczenia się. Dotyczy to na przykład zajęć *socjologia kultury*, gdzie bardzo dokładnie określono kryteria oceniania studenckich projektów zaliczeniowych. Kryteria te biorą pod uwagę sensowność tytułu, zgodność zawartości projektu z tytułem i jego celem, kompozycję, logikę tez i wywodu oraz poprawność językową, wykorzystanie koncepcji teoretyczno-metodologicznych omawianych na zajęciach, wykorzystanie pojęć oraz wyników badań empirycznych, bibliografię i wykorzystanie literatury przedmiotu. Z kolei dokładne dopasowanie metod oceniania względem konkretnych efektów uczenia się zostało dookreślone w sylabusie do zajęć *teoria telewizji*.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się określone w sylabusach zajęć na studiach pierwszego i drugiego stopnia są różnorodne i specyficzne. W przypadku zajęć, w których zakłada się osiągnięcie przez studenta specyficznych umiejętności i kompetencji, metody weryfikacji zostały dopasowane w sposób szczególnie adekwatny. Na przykład wykonane przez studentów na zaliczenie zadania fotograficzne i filmowe mają sprawdzać gotowość do organizowania pracy własnej i zespołowej przy realizacji projektów z zakresu filmu i fotografii, a także do ich krytycznej oceny i elastycznego przemodelowania; etiuda filmowa ma weryfikować umiejętność wyszukiwania, analizowania, selekcjonowania i interpretacji informacji dotyczących przestrzeni w filmie przy wykorzystaniu zróżnicowanych źródeł (tekstowych, wizualnych, cyfrowych) oraz odpowiednich metod badawczych i narzędzi analitycznych; przeprowadzenie projektu animacyjnego ma weryfikować umiejętność organizacji i kierowania pracą zespołu we współdziałaniu z innymi osobami w zakresie zarządzania i upowszechniania oraz tworzenia kultury.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz ich postępów pozwalają sprawdzić przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub uczestnictwa w niej. W ramach zajęć *Metodologia badań kulturoznawczych* umiejętności badawcze studentów są oceniane poprzez realizację grupowego projektu badawczego. Prowadzenie działalności naukowej

weryfikowane jest także na zajęciach *Diagnostyka potrzeb kulturalnych*, podczas których studenci wykonują grupowe badania diagnostyczne. Z kolei na zajęciach *Warsztaty etnograficzne* samodzielna praca badawcza studentów podlega ocenie na podstawie badań terenowych. W ramach kształcenia drugiego stopnia do zajęć umożliwiających nabywanie umiejętności badawczych należą: *metody badań kulturoznawczych*, metody badań terenowych i rynku kultury, *warsztaty etnograficzne* oraz *seminarium magisterskie*. Podczas zajęć wykładowcy prezentują także wyniki własnych badań naukowych w dziedzinie kulturoznawstwa. Zdobytą przez studentów wiedza, umiejętności oraz kompetencje są zatem bezpośrednio związane z dyscypliną wiodącą na kierunku kulturoznawstwo, tj. naukami o kulturze i religii. W sylabusach do *seminarium licencjackiego/magisterskiego* wyraźnie określono w efektach uczenia się kompetencje i umiejętności badawcze studentów, a przyjęte metody weryfikacji odpowiednio sprawdzają te efekty uczenia się, należą do nich ocena konspektu pracy magisterskiej i sporządzonej przez studentów literatury przedmiotu.

Weryfikacja kompetencji językowych studentów odbywa się podczas zajęć z języka obcego, gdzie wymagany jest poziom co najmniej B2 na studiach pierwszego stopnia oraz B2+ na studiach drugiego stopnia i jednolitych magisterskich, z uwzględnieniem języka specjalistycznego. Kryteria oceniania są określone w sylabusach dostępnych w systemie USOSWeb. Ocena efektów uczenia się obejmuje egzaminy pisemne i ustne, które kompleksowo sprawdzają wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne studentów.

Metody weryfikacji znajomości specjalistycznej terminologii kulturoznawczej i antropologicznej w języku obcym na poziomie B2+ zostały szczegółowo opisane w sylabusie zajęć *język obcy – język angielski*. Kompetencje językowe studentów są oceniane poprzez przygotowanie i prezentację projektu w formie gry kulturoznawczej, realizowanego w ramach lektoratu prowadzonego metodą *Problem-Based Learning* (PBL). Studenci pracują w niewielkich zespołach, pod kierunkiem lektora, rozwiązując zadania osadzone w kontekstach zawodowych lub społecznych. Projekt podlega ocenie według ustalonych kryteriów, a jego końcowa prezentacja ustna stanowi formę egzaminu końcowego.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w etapowych oraz końcowych pracach zaliczeniowych i egzaminacyjnych, pracach dyplomowych, a także w dokumentacji odbytych praktyk zawodowych. Przedłożone do oceny prace zaliczeniowe są zgodne z zapisami zawartymi w sylabusach oraz zostały poddane ocenom zgodnym z kryteriami przekazanymi wcześniej studentom. Tematyka prac zaliczeniowych, egzaminów oraz prezentacji studenckich jest dostosowana do efektów sformułowanych dla danych zajęć i je weryfikuje. Do prac zostały w każdym przypadku dołączone protokoły zaliczeń i egzaminów potwierdzających osiągnięcie odpowiednich efektów uczenia się.

Dzienniczki praktyk zostały poprawnie wypełnione. Zawierają zarówno zakładane efekty uczenia się, jak i potwierdzenie ich realizacji przez organizatorów praktyk. Przykładowe zadania to, m.in. prowadzenie zajęć dla społeczności ukraińskiej, pomoc w organizacji warsztatów dla dzieci czy udział w projekcie artystycznym w galerii sztuki.

Analiza prac etapowych z różnych zajęć realizowanych na kierunku *kulturoznawstwo* wskazuje, że w większości przypadków dobrane formy weryfikacji są adekwatne do specyfiki efektów uczenia się przypisanych temu kierunkowi. Na przykład: w pracach etapowych z zajęć *metodologia badań kulturoznawczych – ćwiczenia*, zastosowano projekt badawczy realizowany w grupach, co stanowi trafną metodę weryfikacji efektów, takich jak umiejętność pracy zespołowej, planowania badań kulturowych oraz prezentowania wyników. Forma ta wspiera rozwój kompetencji kluczowych dla kulturoznawcy. W pracach etapowych z zajęć *laboratorium kultury cyfrowej* zastosowanie projektów

cyfrowych i prezentacji multimedialnych odpowiada efektom uczenia się związanym z kompetencjami cyfrowymi i interpretacją zjawisk kultury współczesnej – istotnymi z perspektywy praktyk kulturoznawczych. W pracach etapowych z zajęć *podstawy komunikacji międzykulturowej* esej dotyczący artefaktu kultury w wybranym kontekście tradycyjnym pozwala studentom wykorzystać wiedzę teoretyczną do analizy zjawisk komunikacyjnych, co jest zgodne z efektami osiąganymi w ramach zajęć.

W przypadku prac etapowych z niektórych zajęć dokumentacja była niepełna. Na przykład w pracach etapowych z zajęć *reklama w mediach cyfrowych* – konwersatorium mimo trafnego doboru formy (projekt indywidualny), brakowało komentarzy i szczegółowych kryteriów ocen, co uniemożliwia ocenę, na ile weryfikacja efektów uczenia się faktycznie miała miejsce. W przypadku zajęć *antropologia kultury* – wykład, forma eseju jest odpowiednia dla zajęć, jednak brak ocen i komentarzy do prac utrudnia weryfikację zasadności oceniania i osiągnięcia efektów uczenia się. W przypadku zajęć *interpretacja tekstów kultury* – konwersatorium, brak prac etapowych uniemożliwia potwierdzenie czy studenci rzeczywiście osiągnęli efekty związane z samodzielną analizą tekstów kultury, co stanowi jeden z podstawowych celów kształcenia na tym kierunku.

Na podstawie analizy przedstawionych opisów prac dyplomowych na kierunku kulturoznawstwo (zarówno na poziomie licencjackim, jak i magisterskim) zespół oceniający stwierdził, że większość prac spełnia wymagania właściwe dla poziomu, profilu ogólnoakademickiego oraz dyscypliny nauki o kulturze i religii, do której przypisany jest kierunek. Prace poruszają aktualne tematy z zakresu kultury współczesnej, mediów, tożsamości, komunikacji kulturowej i antropologii kulturowej, a ich autorzy posługują się adekwatnym aparatem naukowym i terminologią. Dla przykładu praca magisterska *Obraz autyzmu w neoserialach* została oparta na studium przypadku z wykorzystaniem interdyscyplinarnej perspektywy (media studies, kulturoznawstwo, socjologia niepełnosprawności). Temat oraz zastosowane metody są w pełni zgodne z efektami kształcenia i profilem kierunku. Praca *Binge-watching jako praktyka kulturowa* została dobrze osadzona w teoriach czasu wolnego, rytuału i odbioru mediów. Obejmuje własne badania jakościowe, co świadczy o spełnieniu wymogów dla poziomu magisterskiego. Praca *Mroczny oniryzm u Davida Lyncha* jest rozprawą o charakterze kulturoznawczo-filmoznawczym z silnym zakorzeniem w teorii obrazu. Temat i podejście analityczne dobrze wpisują się w kompetencje oczekiwane od absolwenta II stopnia.

Prace dyplomowe spełniają wymagania specyficzne dla dyscypliny, w której odbywa się dyplomowanie, choć z pewnymi uwagami. Na przykład praca licencjacka *Ślady kultury żydowskiej na Podlasiu* została oceniona jako merytorycznie poprawna, dobrze wpisująca się w lokalny kontekst i dziedzictwo kulturowe, choć recenzenci zwracają uwagę na odtwórczy charakter części historycznej – co jednak na tym poziomie kształcenia nie jest zaskakujące. Kilka prac dyplomowych wymaga uwagi w zakresie doprecyzowania metod lub struktury, np. *Motyw uchodźcy z Korei Północnej* to praca poprawna formalnie, jednak materiał opiera się głównie na źródłach publicystycznych i filmowych, co ogranicza jej wartość analityczną bez wyraźnego zakotwiczenia w teoriach kulturowych. W przypadku pracy *Murale historyczno-patriotyczne*, podjęty temat jest ważny i trafny dla profilu specjalności regionalnej, choć ograniczenie pracy do dwóch rozdziałów wskazuje na potrzebę bardziej rozbudowanej struktury w pracy magisterskiej.

W większości przypadków prace dyplomowe na kierunku kulturoznawstwo są dobrze dostosowane do poziomu kształcenia (I lub II stopnia), profilu ogólnoakademickiego, efektów uczenia się przewidzianych dla kierunku oraz dyscypliny nauki o kulturze i religii. Prace zazwyczaj uwzględniają

właściwy aparat naukowy, trafnie dobraną tematykę oraz odpowiednie metody badawcze. Warto jednak zadbać o jasne rozgraniczenie opisu i analizy oraz krytyczną selekcję źródeł, szczególnie w pracach licencjackich.

Studenci kulturoznawstwa angażowali się w różnorodne działania naukowe i organizacyjne, które sprzyjały rozwijaniu ich kompetencji badawczych oraz doświadczeń praktycznych, na przykład organizacja konferencji naukowej („Sploty kultury. Narracje o kulturze w krajach Europy Środkowo-Wschodniej”) czy prezentacja badań własnych na innym kierunku studiów. Uczestniczyli w wykładach tematycznych, na przykład w ramach „Kolokwiów Kulturoznawczych”. Ponadto brali udział w przygotowywaniu i prezentowaniu referatów na krajowych i międzynarodowych konferencjach, tworzyli projekty multimedialne i wirtualne spacerzy związane z kulturą, a także zdobywali doświadczenie dydaktyczne. Studenci pisali eseje naukowe oceniane pod kątem publikacji oraz uczestniczyli w konferencjach naukowych, np. *COLLOQUIA MYTHOLOGICA I. Minotaur. W labiryncie życia; Asilomar Microcomputer Workshop (AMW) czy AI+Policy Symposium: A Global Stocktaking.*

Zaangażowanie studentów w życie naukowe kierunku było również doceniane przez instytucje zewnętrzne, co znalazło odzwierciedlenie w przyznawanych stypendiach i wyróżnieniach, np. stypendium Prezydenta Miasta Białegostoku dla szczególnie uzdolnionych studentów za rok akademicki 2021/2022.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, w tym przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności. Nie pozwalają jednak na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się skrupulatną ocenę i dokumentację prac etapowych.
2. Rekomenduje się uzupełnienie sylabusów o szczegółowe kryteria oceniania, w tym jasne wskazanie, jakie formy aktywności (np. projekt, prezentacja, esej, udział w zajęciach) są oceniane i na jakich zasadach. Ujednolicenie i doprecyzowanie kryteriów oceniania we wszystkich sylabusach zwiększy przejrzystość procesu dydaktycznego, ułatwi studentom rozumienie wymagań oraz wesprze spójne i sprawiedliwe ocenianie efektów uczenia się.

Zalecenia

Brak

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Kadra Wydziału Studiów Kulturowych UwB (dawniej Instytutu Studiów Kulturowych) charakteryzuje się niewielką liczebnością, ale wysokimi kwalifikacjami. Trzy Zakłady funkcjonujące na Wydziale zatrudniające łącznie 16 nauczycieli akademickich, a w semestrze letnim 2024/2025 do zespołu dołączył nowy asystent. Prowadzenie zajęć jest wspierane przez dydaktyków z innych jednostek UwB oraz spoza Uczelni. W roku akademickim 2024/2025 zajęcia na kierunku kulturoznawstwo realizowało łącznie 45 osób, z czego 37 stanowili pracownicy UwB. Kwalifikacje kadry oraz jej liczebność są adekwatne do potrzeb dydaktycznych. Wśród prowadzących dominują specjaliści z dziedzin związanych z kulturoznawstwem, posiadający zarówno kompetencje naukowe, jak i doświadczenie praktyczne. Większość deklaruje nauki o kulturze i religii jako dyscyplinę wiodącą, choć reprezentowane są także inne dyscypliny, takie jak socjologia, pedagogika, psychologia i teologia.

Obciążenie dydaktyczne kadry na kierunku pozostaje zgodne z obowiązującymi normami, a nadgodziny mają charakter dobrowolny i są wynagradzane. Władze kierunku monitorują sytuację i reagują na zmiany kadrowe, planując nowe zatrudnienia w celu ograniczenia dodatkowych obciążeń. Zidentyfikowany przypadek nadmiernego, choć mieszczącego się w normach, obciążenia doktoranta wskazuje na problem strukturalny typowy dla kierunków humanistycznych, gdzie pensum składa się z wielu krótkich zajęć. Władze kierunku i uczelni są świadome tego wyzwania i podejmują działania zmierzające do jego rozwiązania, co świadczy o właściwej reakcji i dbałości o równowagę między dydaktyką a rozwojem naukowym młodszej kadry.

Obecnie na kierunku nie są prowadzone zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia jest transparentny, adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć. W bardzo dużym stopniu uwzględnia ich dorobek naukowy i doświadczenie oraz osiągnięcia dydaktyczne. Obsada zajęć na Wydziale cechuje się wysokim stopniem zgodności pomiędzy tematyką prowadzonych zajęć a wiedzą i doświadczeniem wykładowców.

Kadra Instytutu łączy przygotowanie naukowe z doświadczeniem praktycznym, co pozwala prowadzić zajęcia w oparciu o wiedzę akademicką i realia zawodowe. Współpraca z instytucjami kultury, projektami badawczymi i środowiskiem lokalnym sprawia, że prowadzący zajęcia wnoszą do dydaktyki także swoje doświadczenia zawodowe. Przykładowo, zajęcia z filmu i fotografii prowadzi osoba współpracująca z instytucjami kultury w Polsce i za granicą, zajęcia z badań rynku kultury prowadzi praktyk z wieloletnim doświadczeniem w badaniach diagnostycznych i ewaluacyjnych, a zajęcia etnograficzne – specjalista związany z muzealnictwem i badaniami regionalnymi. Również nowe przedmioty o tematyce środowiskowej obsadzone są przez osoby z odpowiednimi kompetencjami, jak w przypadku zajęć „Natura Podlasia”, prowadzonych przez wykładowcę z wieloletnim doświadczeniem dydaktycznym i badawczym w zakresie biologii i ekologii roślin, organizującego także zajęcia terenowe we współpracy z ogrodami botanicznymi i parkami narodowymi. System wsparcia kadry Wydziału sprzyja jej rozwojowi zawodowemu, stabilizacji zatrudnienia oraz motywuje do ciągłego doskonalenia naukowego i dydaktycznego. Pracownicy uczestniczyli w różnorodnych formach podnoszenia kwalifikacji, obejmujących m.in. szkolenia z zakresu zwiększania dostępności uczelni, przeciwdziałania mobbingowi, projektowania uniwersalnego, nauczania zdalnego, przygotowania do wizytacji PKA, wykorzystania sztucznej inteligencji w dydaktyce oraz akademickiego pisarstwa naukowego. Przykładowo, realizowano warsztaty dotyczące komunikacji kryzysowej w kontekście wsparcia osób z niepełnosprawnościami, kursy dotyczące obsługi platform e-learningowych (Blackboard, MS Teams), szkolenie z AI w edukacji, a także warsztaty akademickiego pisania w języku angielskim. Szkolenia finansowane były zarówno ze środków uczelni, jak i projektów zewnętrznych.

Nauczyciele akademicy wykazują dużą świadomość potrzeby podnoszenia swoich kompetencji dydaktycznych i zwracają uwagę na konieczność dostosowania szkoleń do wyzwań współczesności. Podczas wizytacji wskazano na brak wystarczającego przygotowania w pracy z osobami neuroroznorodnymi, podkreślając, że w tym zakresie niezbędne jest nie tyle jednorazowe szkolenie, ile stałe, zindywidualizowane wsparcie odpowiadające na zróżnicowane potrzeby studentów. Świadczy to o umiejętności precyzyjnego określania obszarów wymagających rozwoju i dążeniu do podnoszenia jakości kształcenia. Ważnym narzędziem w doskonaleniu dydaktyki pozostaje również systematyczna informacja zwrotna od studentów, analizowana zarówno przez samych wykładowców, jak i władze wydziału.

Polityka kadrowa na kierunku wykazuje spójność ze standardami jakości kształcenia, ponieważ systematycznie uwzględnia głos studentów w ocenie pracy dydaktyków. Opinie studentów nie są traktowane wyłącznie jako narzędzie pomocnicze, lecz realnie wpływają na decyzje kadrowe i procesy rozwojowe. Takie podejście sprzyja podnoszeniu jakości kształcenia, wzmacnia odpowiedzialność nauczycieli akademickich wobec studentów i buduje kulturę otwartości na informację zwrotną.

Aktywność dydaktyczna i naukowa kadry akademickiej jest systematycznie monitorowana poprzez wewnętrzny system sprawozdawczości oraz okresowe oceny. Każdy nauczyciel akademicki zatrudniony na Uniwersytecie w Białymstoku podlega ocenie nie rzadziej niż raz na cztery lata. Choć w okresie pandemii procedura ta została tymczasowo zawieszona, w latach 2021–2023 przeprowadzono kompleksową ocenę wszystkich pracowników dydaktycznych prowadzących zajęcia na kierunku kulturoznawstwo.

Polityka oceny kadry akademickiej podlega również nadzorowi Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, który opracowuje coroczne raporty zawierające analizy oraz zalecenia dotyczące jakości dydaktyki. Raporty te są dostępne zarówno w dokumentacji wewnętrznej wydziału, jak i na jego stronie

internetowej, co zapewnia przejrzystość i możliwość bieżącej ewaluacji procesów związanych z jakością kształcenia.

Polityka kadrowa na kierunku kulturoznawstwo jest spójna i zgodna ze standardami jakościowymi – zapewnia stabilizację zatrudnienia oraz wspiera rozwój naukowy i dydaktyczny pracowników. System motywacyjny opiera się na przejrzystych zasadach, obejmujących zarówno wsparcie finansowe i organizacyjne dla badań, publikacji i grantów, jak i nagrody za osiągnięcia naukowe. Praktyka ta sprzyja podnoszeniu kwalifikacji kadry, wspiera procesy awansowe i umożliwia systematyczne podnoszenie jakości kształcenia.

Wydział podejmuje działania mające na celu zwiększenie atrakcyjności środowiska pracy. W ramach polityki kadrowej obowiązują procedury dotyczące rozwiązywania konfliktów, reagowania na przypadki naruszeń godności, zagrożeń bezpieczeństwa, a także sytuacji dyskryminacji i przemocy wobec pracowników dydaktycznych. Przewidziano również mechanizmy wsparcia dla osób doświadczających takich zdarzeń.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wdrożenie systemu ciągłego i zindywidualizowanego wsparcia dydaktycznego dla nauczycieli akademickich w pracy z osobami neuroróżnorodnymi, obejmującego konsultacje i doradztwo dostosowane do konkretnych przypadków.

Zalecenia

Brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na kierunku kulturoznawstwo prowadzone są w budynku Wydziału Studiów Kulturowych oraz w sąsiednim budynku Wydziału Nauk o Edukacji. Od 2026 sytuacja ma się zmienić, gdyż planowane jest przeniesienie Wydziału do nowo wybudowanego obiektu na Kampusie UwB, w którym dla części humanistycznej przeznaczona jest 3 kondygnacje (z dostępem do auli na 300 miejsc). Dotychczas zapewniono i dostosowano sale dydaktyczne i ich wyposażenie do potrzeb procesu nauczania i uczenia się na ocenianym kierunku, uwzględniając przy tym warunki przyszłej pracy studentów i umożliwiając im osiągnięcie efektów uczenia się. Proces dydaktyczny realizuje się w pięciu salach (3 wykładowych, 2 seminaryjnych) w budynku Wydziału Studiów Kulturowych oraz w auli, trzech salach wykładowych (w tym jedna plastyczna, jedna do zajęć ruchowych) i dwóch komputerowych (obie po 15 stanowisk) w budynku Wydziału Nauk o Edukacji. Należy podkreślić przydatność nowoczesnej (2 sale audytoryjne, scena, reżyserka, kabiny tłumaczy, 2 garderoby) i dobrze wyposażonej auli (zaplecze technologiczne) w organizacji profesjonalnych wydarzeń naukowych oraz kulturalnych przygotowywanych przez studentów. Na prośbę uczących się udostępniono im salę ze stanowiskiem do samodzielnej pracy (wyposażonej w komputer połączony z Internetem oraz drukarką). Do dyspozycji studentów są również wydzielone przestrzenie do odpoczynku w przerwie między wykładami: strefa relaksu (ze stolikami i pufami), aneks kuchenny, pokój przeznaczony dla rodziców z dzieckiem, bar Paryżanka. Na zewnątrz obiektu znajduje się amfiteatr oraz zadaszona wiata, które umożliwiają prowadzenie zajęć na świeżym powietrzu oraz organizację różnych imprez (np. dni kulturoznawcze, spektakle). Tak ukształtowana i wyposażona infrastruktura zapewnia prawidłową realizację zajęć oraz umożliwia przygotowanie studentów do przyszłej pracy zawodowej i badań naukowych.

Proces nauczania i uczenia się na kierunku kulturoznawstwo jest realizowany w pomieszczeniach, których liczba, wielkość, wykorzystywane wyposażenie techniczne oraz liczba stanowisk komputerowych są dostosowane do liczby studentów i liczebności grup, co w konsekwencji umożliwia prawidłową realizację zajęć. Dostępne sale dydaktyczne (szczególnie w części Wydziału Nauk o Edukacji) wyposażone w nowoczesny sprzęt, w tym: komputery, rzutniki, systemy nagłośnienia, ekrany, telewizory oraz tablicę interaktywną, a w gabinetach i sekretariatach do dyspozycji pracowników są drukarki, kserokopiarki i skanery. W razie potrzeby realizacji projektów przez studentów możliwe jest (po wcześniejszym zgłoszeniu w sekretariacie) korzystanie z pomieszczeń również poza godzinami zajęć. Studenci kierunku kulturoznawstwo posiadają otwarty dostęp do infrastruktury internetowej, udostępnionej nieodpłatnie poprzez bezprzewodową sieć internetową EDUROM. Jednak zdarzają się problemy z zasięgiem sieci, w związku z tym umożliwiono studentom możliwość korzystania z komputera stacjonarnego i drukarki w wydzielonej sali. Powyższy problem nie występuje podczas połączenia stałego. Wykorzystywane w procesie nauczania i uczenia się specjalistyczne oprogramowania oraz infrastruktura informatyczna (poza wyżej wskazanym problemem) oraz wyposażenie techniczne są sprawne, aktualnie używane w działalności naukowej i dostosowane do ocenianego kierunku. Pozwalają na prawidłową realizację zajęć, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych w sposób zapewniający osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. W trakcie procesu kształcenia studenci kierunku mają też dostęp do infrastruktury instytucji zewnętrznych, w których realizowane są praktyki i wizyty studyjne. Wykorzystywanie zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych oraz poznanie radiowej i telewizyjnej

infrastruktury studyjnej ma miejsce między innymi w Białostockim Ośrodku Kultury (kino, kawiarnia, pomieszczenia wystawowe), w Polskim Radio Białystok oraz w Telewizji Polska S.A Oddział w Białymstoku.

Studenci WSK mogą korzystać z trzech bibliotek: Biblioteki Uniwersyteckiej im. Jerzego Giedroycia, oddalonej od budynku WSK ok.1,2 km (czynnej od poniedziałku do piątku w godzinach 9-18 oraz w soboty 9-15), Biblioteki Pedagogicznej w budynku Nauk o Edukacji (czynnej od poniedziałku do czwartku w godzinach 9-17, w piątki w godzinach od 9-15 i w soboty w godzinach od 9-14) oraz Biblioteki Humanistyczno-Społecznej im. A. Wyczańskiego (czynnej od poniedziałku do czwartku w godzinach 9-17 oraz w piątki w godzinach od 9-15). W każdej z bibliotek znajduje się wypożyczalnia i czytelnia (w pierwszej na 50 miejsc, w drugiej na 60 ogólnych i 8 miejsc w czytelni naukowej, w trzeciej na 46 miejsc; wszystkie zabezpieczają stanowiska komputerowe oraz stanowisko z wyposażeniem dla osób z niepełnosprawnością). Posiadają duży księgozbiór, zaspakajający potrzeby dydaktyczne na kierunku kulturoznawstwo, w tym dostęp do materiałów zalecanych w sylabusach przedmiotów. Biblioteka Uniwersytecka liczy około 1 012 762 woluminów oraz 304 tytuły czasopism (282 krajowych i 22 zagranicznych), Biblioteka Humanistyczno-Społeczna liczy ponad 55 000 woluminów, 17 500 czasopism oraz 175 woluminów zbiorów specjalnych, a Biblioteka Pedagogiczna 10 000 woluminów oraz 87 tytułów czasopism (w tym online). Księgozbiór oferowany jest w wolnym dostępie. Tym samym liczba i wielkość pomieszczeń bibliotecznych, dostępne wyposażenie techniczne oraz istniejące udogodnienia dla użytkowników są właściwe i zapewniają warunki do komfortowego korzystania zarówno z tradycyjnych, jak i cyfrowych zasobów bibliotecznych oraz osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się, a także przygotowania do pracy naukowej. Zapewniono również zgodność infrastruktury naukowej, dydaktycznej i bibliotecznej z obowiązującymi przepisami BHP.

Uczelnia dostosowała również infrastrukturę dydaktyczną, naukową i biblioteczną do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, ułatwiając im przemieszczanie się, uczestnictwo w procesie kształcenia i prowadzenia działalności naukowej, mimo że siedziba Wydziału jest tymczasowa i zostanie przeniesiona do nowego kampusu. Przy budynkach znajdują się parkingi z miejscami z odpowiednimi oznaczeniami dla osób z niepełnosprawnościami. Przy wejściu do budynku nie występują różnice poziomów, zastosowano powierzchnię o zmiennej fakturze w postaci wewnętrznych wycieraczek, przy wejściach są podjazdy dla wózków inwalidzkich. Naprzeciwko wejścia znajduje się winda-platforma z dobrze oświetloną kabiną, lustrem, panelem sterującym oznaczonym alfabetem Braille'a oraz systemem informacji głosowej. Dodatkowo w ciągach komunikacyjnych stworzono ścieżki dotykowe dla osób niedowidzących (wejścia do sal) oznaczone piktogramami. Toalety dla osób z niepełnosprawnościami znajdują się na każdym piętrze budynku C. Do budynku i wszystkich jego pomieszczeń można wejść z psem przewodnikiem. We wszystkich bibliotekach Uczelni znajdują się udogodnienia dla osób z niepełnosprawnością. W Bibliotece Pedagogicznej z której najczęściej korzystają studenci kierunku, znajduje się stanowisko komputerowe wyposażone w specjalistyczne oprogramowanie, umożliwiające korzystanie z zasobów bibliotecznych słabowidzącym i osobom z niepełnosprawnością manualną. Zastosowane rozwiązania umożliwiają więc osobom z niepełnosprawnościami pełen udział w kształceniu oraz osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, a także dostęp do zasobów bibliotecznych.

W zakresie kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość Uczelnia zapewnia pracownikom i studentom dostęp do platformy e-learningowej EduPortal, służącej zarówno do synchronicznej, jak i asynchronicznej interakcji. Dzięki temu, jak również dzięki sieci bezprzewodowej możliwy jest dostęp do zintegrowanych usług sieciowych, np. baz danych, systemów wymiany

informacji czy komunikowania. Uczelnia stwarza możliwości uczestnikom procesu kształcenia dostęp do właściwego oprogramowania, z uwzględnieniem potrzeb studentów z niepełnosprawnościami, tym samym dążąc do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

We wszystkich bibliotekach dostępna jest sieć bezprzewodowa, dzięki której studenci uzyskują dostęp do elektronicznych zasobów bibliotecznych oraz mogą zamawiać książki przez Internet. Dla zweryfikowanych użytkowników usługi te są również dostępne poza siecią. Ponadto studenci mogą korzystać w czytelniach z terminali oraz stanowisk komputerowych, umożliwiających przeglądanie katalogów oraz materiałów cyfrowych. Poza zasobami dostępnymi tradycyjnie, biblioteki udostępniają również zasoby z wykorzystaniem narzędzi informatycznych, w tym zasoby światowe. Gwarantuje to wykupienie dostępu do zagranicznych czasopism naukowych oraz baz bibliograficznych i abstraktowych. Uczelnia zapewnia również dostęp do elektronicznych wersji materiałów w kontekście wymogów związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Umożliwia dostęp on-line do wydawnictw elektronicznych, także do najważniejszych z perspektywy prowadzonych przez badaczy na Wydziale baz danych JSTOR. Prenumeruje także polskojęzyczną bazę e-książek na platformie IBUK libra oraz przynależy do systemu ACADEMICA-Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych z zasobów Biblioteki Narodowej. Zasoby biblioteczne są systematycznie uzupełniane, szczególnie w zakresie piśmiennictwa zalecanego w sylabusach zajęć. Powyższe zasoby biblioteczne dostępne są również dla studentów z niepełnosprawnościami.

UwB regularnie przeprowadza przeglądy infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej w celu zapewnienia prawidłowego stanu zasobów służących do realizacji procesu kształcenia oraz wspierania badań naukowych, w kontekście zapewnienia realizacji efektów uczenia się. Na podstawie przyjętych rozwiązań jakościowych ocenia między innymi jej: dostępność, nowoczesność oraz dostosowanie do potrzeb studentów, w tym z niepełnosprawnościami. Wyniki przeglądów wykorzystywane są do modernizacji i unowocześniania infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Sformułowana poniżej rekomendacja dotycząca zdiagnozowanego uchybienia nie ma wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się podjęcie działań ukierunkowanych na zapewnienie pełnego dostępu do Internetu dla studentów i pracowników na terenie Uczelni.

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Współpraca kierunku kulturoznawstwo z otoczeniem społeczno-gospodarczym wynika z przyjętej koncepcji i celów kształcenia. Wpisana jest w systemowy model współpracy Wydziału Studiów Kulturowych Uniwersytetu w Białymstoku ze środowiskiem zewnętrznym, oparty o funkcjonowanie Wydziałowej Rady Konsultacyjnej, powołanej na podstawie Zarządzenia Rektora UwB z dnia 2 lutego 2017 roku. Skład Rady tworzą doświadczeni przedstawiciele instytucji z obszarów kultury, administracji publicznej, organizacji pozarządowych oraz oświaty. Rada Konsultacyjna pełni rolę opiniodawczo-doradczą w budowaniu więzi z otoczeniem społeczno-gospodarczym, osadzonym w kulturowym dziedzictwie Podlasia. W celu nawiązania realnej i efektywnej współpracy ze środowiskiem zewnętrznym Rada zorganizowała trzy spotkania z przedstawicielami władz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego, poświęconych konsultacji programów kilku kierunków (w tym kulturoznawstwa) przez pracowników odpowiedzialnych za realizację polityki kulturalnej województwa oraz za działalność instytucji kultury w regionie. Uszczegółowienie potrzeb i możliwości podczas dyskusji wpłynęło na określenie zakresu współpracy obu zaangażowanym stronom: pracodawcom na rzecz Wydziału oraz pracownikom naukowym na rzecz instytucji zewnętrznych. Interesariusze zewnętrzni wpływają na określenie profilu kompetencji pracowniczych oraz na projektowanie i opiniowanie programu studiów, wspierających rozwój naukowy i zawodowy studentów, natomiast pracownicy naukowcy i studenci udostępniają wyniki badań naukowych, współrealizują projekty oraz podejmują działania o charakterze wolontariatu.

Współpracujące z kierunkiem instytucje są adekwatnie dobrane do założonej w koncepcji kształcenia sylwetki absolwenta kulturoznawstwa. Są wśród nich podmioty międzynarodowe (np. Uniwersytet Witolda Wielkiego na Litwie), krajowe (np. Narodowa Galeria Sztuki Zachęta w Warszawie), regionalne (np. Podlaski Instytut Kultury, Zarząd Województwa Podlaskiego, Podlaski Oddział Stowarzyszenie Wspólnota Polska, Centrum Edukacji Obywatelskiej Polska-Izrael, Podlaskie Muzeum Kultury Ludowej w Wasilkowie, Galeria Ślendrańskich w Białymstoku, Galeria Arsenał w Białymstoku, Książnica Podlaska) oraz lokalne (np. Dom Kultury Śródmieście w Białymstoku, Miejsko-Gminne Centrum Kultury i Sportu w Choroszcy, Gminne Centrum Kultury w Dobrzyniewie Dużym, Zespół Szkół w Sokółce).

Współpraca z interesariuszami otoczenia społeczno-gospodarczego ma charakter stały, opiera się na 27 podpisanych umowach i przybiera różne formy realizacji. Największym zainteresowaniem cieszą się liczne projekty: począwszy od unijnych (kilkuletnich), przez ministerialne po wojewódzkie i uczelniane. W wielu z nich studenci poszerzają nie tylko wiedzę kulturoznawczą, ale i zdobywają pod kierunkiem wykładowców i innych specjalistów wiedzę dotyczącą warsztatu badacza kultury. Przykład stanowi projekt zlecony przez Departament Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Marszałkowskiego, w wyniku którego powstał raport "Diagnoza stanu, potrzeb i perspektyw rozwoju ruchów folklorystycznych województwa podlaskiego".

Stały kontakt z interesariuszami zewnętrznymi wykorzystywany jest w organizacji obowiązkowych praktyk zawodowych. Kierunek posiada listę sprawdzonych instytucji, które gwarantują właściwy przebieg praktyk i osiągnięcie wszystkich założonych efektów uczenia się. W kilku firmach studenci realizowali staże. Przykładowo współpraca z jedną z nich, zajmującą się komunikacją marketingową w sieci, umożliwiła studentom płatne miesięczne/trzymiesięczne staże, dzięki którym kilku studentów znalazło pracę.

Współpraca z instytucjami kultury i organizacjami pozarządowymi przyczynia się również do zdobywania przez studentów wiedzy i umiejętności podczas wizyt studyjnych w galeriach sztuki i muzeach (np. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Galerii Arsenał i Galerii Sleńdzińskich w Białymstoku), czy wizyt studyjnych - do ważnych dla Polaków miejsc pamięci (m. innymi: Wilna, Tomska, Woli Okrzejskiej) w ramach programu edukacyjnego.

W wielu instytucjach kultury studenci jako wolontariusze pomagają organizować różne akcje, imprezy, wystawy i festiwale. Co roku współuczestniczą w organizacji: Festiwalu Nauki i Sztuki, Festiwalu Kultury Żydowskiej "Zachor-Kolor i Dźwięk" (firmowanego przez Centrum Edukacji Obywatelskiej Polska-Izrael w Białymstoku), Międzynarodowego Festiwalu Filmów Krótkometrażowych Żubroffka oraz pełnią funkcję jurorów w kategorii JUNG tego festiwalu. Planowali i realizowali również zadania w ramach organizacji Dni Kulturoznawczych - cyklicznej imprezy promującej studia na kulturoznawstwie.

Związek wizytowanego kierunku z potrzebami rynku pracy, wynikający z takiej konstrukcji programu studiów I oraz II stopnia, żeby studenci zdobywali nie tylko wiedzę teoretyczną, ale i poznali różne podmioty zewnętrzne, daje się zauważyć w zatrudnianiu do prowadzenia zajęć specjalistów - praktyków z bogatym doświadczeniem. To osoby prezentujące własną twórczość na wystawach (często organizujący wspólne wystawy prac wykładowców i prac studentów), kuratorzy wystaw, dyrektorzy placówek kultury czy eksperci na konferencjach, którzy wprowadzają studentów we współczesne życie kulturalne. Przykładem są zajęcia *film i fotografia w mediach cyfrowych* na studiach II stopnia w ramach specjalności *komunikowanie w mediach cyfrowych*. W zakresie zajęć filmoznawczo-medioznawczych realizowana jest forma objazdów naukowych, które stanowią interesującą propozycję dydaktyczną związaną z intensywną współpracą z instytucjami zewnętrznymi. Zatem przegląd powyższych form współpracy przedstawicieli kierunku z interesariuszami zewnętrznymi potwierdza różnorodność realizowanych form współpracy, jej komplementarność oraz realny wpływ na osiąganie efektów uczenia się przez studentów. Pracodawcy uczestniczą w ocenie efektów uczenia się poprzez: wyrażanie opinii w Konwencie Konsultacyjnym, opinie i oceny praktyk zawodowych, ocenę w zakresie zrealizowanych projektów oraz opinie wykładowców-specjalistów z instytucji zewnętrznych.

Monitorowanie losów absolwentów, prowadzone w sposób formalny (badania wewnętrzne kierunku i Uczelni) oraz nieformalny (bieżące informacje od instytucji i studentów) przekonuje, że absolwenci obu stopni studiów szybko znajdują zatrudnienie. Potwierdzają ten fakt zatrudnienia studentów już

w czasie studiów po zrealizowanych praktykach czy stażach oraz obecność wśród interesariuszy zewnętrznych podczas spotkania ZO dwóch absolwentek, reprezentujących współpracujące z kierunkiem instytucje kultury.

Przedmiotem regularnych konsultacji z interesariuszami zewnętrznymi jest program studiów. Wnioski wynikające ze spotkań pracodawców współpracujących z władzami kierunku mają wpływ na modyfikację programu. Poddawane refleksji są również zgłaszane na bieżąco sugestie. Podczas Wydziałowej Rady Konsultacyjnej w 2024 roku podjęto decyzję o wprowadzeniu zmiany na studiach I oraz II stopnia, mającej obowiązywać od roku akademickiego 2025/2026, a polegającej na wprowadzeniu Otwartych Kolokwiów Kulturowych (które mają sprzyjać aktywizowaniu studentów w obszarze nauki i kultury).

Na ocenianym kierunku prowadzone są systematyczne przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie zmian w programie studiów, stopnia spełniania oczekiwań praktyk przez studentów i pracodawców oraz pozyskiwania miejsc pracy. Co roku, po realizacji praktyk zawodowych studentów, analizowane są przez uczelnianego koordynatora praktyk opinie zakładowych opiekunów, dotyczące zadań realizowanych przez studentów. W celu obiektywizacji oceny współpracy analizowane są również opinie studentów o warunkach realizacji praktyk oraz opiekunach praktyk. Refleksji podlegają również inne formy współpracy, znajdujące odzwierciedlenie w corocznych sprawozdaniach z Wydziałowej Rady Konsultacyjnej, z których wynika podjęcie decyzji o kontynuowaniu współpracy z dotychczasowymi interesariuszami, a przede wszystkim z Galerią Arsenał i Galerią im. Słędzińskich w Białymstoku, Podlaskim Muzeum Kultury Ludowej oraz Liceum Ogólnokształcącym w Sokółce. Zatem wyniki przeglądów współpracy kierunku kulturoznawstwo z interesariuszami zewnętrznymi i wewnętrznymi wpływają na modyfikację programu studiów, dostosowywanie oferty edukacyjnej oraz tematyki projektów do aktualnych potrzeb na zmieniającym się dynamicznie rynku pracy.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na kierunku kulturoznawstwo prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Proces umiędzynarodowienia na Wydziale jest spójny z celami dydaktycznymi Uniwersytetu w Białymstoku, określonymi w Strategii UwB na lata 2022–2030. Stanowi on integralny element koncepcji kształcenia na kierunku kulturoznawstwo (studia I i II stopnia) i obejmuje rozwijanie kompetencji interkulturowych, wielojęzyczności oraz globalnego rozumienia zjawisk kulturowych.

Proces umiędzynarodowienia jest wspierany poprzez organizację międzynarodowych konferencji naukowych. Na przykład w 2023 roku na Wydziale zorganizowano dwie międzynarodowe konferencje naukowe: „*Authority, Power, Violence*” oraz „*Sploty kultury: Narracje o kulturze w krajach Europy Środkowo-Wschodniej*”. Wydarzenia odbywały się w formule zdalnej lub hybrydowej, co umożliwiło studentom kontakt i wymianę doświadczeń z naukowcami z różnych krajów. Wydział aktywnie wspiera mobilność studentów poprzez: udział w programie Erasmus+ (w tym w formie *blended mobility*), możliwość realizacji części programu studiów na uczelniach partnerskich bez konieczności przedłużania okresu kształcenia, współpracę z 9 zagranicznymi ośrodkami akademickimi, m.in. we Włoszech, Estonii, Portugalii, Hiszpanii, Rumunii i Turcji. Przykładowe uczelnie i instytucje partnerskie to Tuscia University (Włochy), Tartu University (Estonia), Polytechnic Institute of Bragança (Portugalia), Anadolu University (Turcja), LUMSA Università di Roma (Włochy). Przykładowe miejsca praktyk realizowanych za granicą to z kolei Mykonos Biorest EE – Nice n Easy (Grecja), Lumen Museum of Mountain Photography / Fondazione Museum Lumen (Włochy). W ostatnich latach Wydział gościł również studentów z zagranicy – głównie z Turcji i Chin – w ramach programów Erasmus+ oraz non-degree.

Wydział realizuje także objazdy naukowe pod hasłem „Na szlaku wielu kultur”, których program zakłada odwiedziny miejsc o szczególnym znaczeniu dla dziedzictwa wielokulturowego, takich jak Tatarska Jurta w Kruszynianach, synagogi, cerkwie czy stanowiska archeologiczne. Uczestnicy mają możliwość bezpośredniego poznania historii oraz tradycji różnych grup etnicznych i religijnych.

Program studiów wspiera rozwój kompetencji językowych studentów poprzez:

- specjalistyczny warsztat językowy prowadzony w języku angielskim, ukierunkowany na terminologię z zakresu nauk o kulturze (30 godz.);
- ofertę konwersatoriów w językach obcych, dostępnych w każdym semestrze, z co najmniej jednym konwersatorium w języku angielskim na każdym poziomie studiów (np. *The Art of Flourishing: Vulnerability, Autonomy and Imagination* w roku akad. 2024/2025);
- wybrane przedmioty realizowane w języku angielskim, umożliwiające rozwój kompetencji akademickich i komunikacyjnych w kontekście międzynarodowym.

Strategia rozwoju UwB na lata 2023–2030 zakłada intensyfikację mobilności i umiędzynarodowienia kadry akademickiej poprzez:

- uczestnictwo w zagranicznych konferencjach naukowych,
- realizację staży naukowych i dydaktycznych,
- udział w szkoleniach zagranicznych,

- rozwijanie współpracy z uczelniami i instytucjami naukowymi za granicą.

Wyjazdy w ramach programów takich jak Erasmus+ umożliwiają pracownikom zdobywanie doświadczenia międzynarodowego w różnych formach aktywności, zarówno badawczej, jak i dydaktycznej oraz administracyjnej. W ostatnich latach przedstawiciele kadry Wydziału Studiów Kulturowych uczestniczyli w tego typu wyjazdach do uczelni w krajach europejskich, realizując szkolenia, staże oraz inne formy współpracy akademickiej.

Przykłady aktywności międzynarodowej pracowników Wydziału Studiów Kulturowych UwB w ostatnich latach obejmują m.in.:

- udział w szkoleniu zagranicznym na partnerskiej uczelni w Europie (np. w Portugalii, Estonii czy Chorwacji),
- realizację stażu naukowego w instytucji badawczej za granicą (np. w Hiszpanii lub Finlandii),
- wyjazdy w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych w ramach programu Erasmus+ (np. na Malcie),
- mobilność szkoleniową pracowników administracyjnych w ramach współpracy z europejskimi uniwersytetami.

Choć Wydział Studiów Kulturowych nie prowadzi odrębnych raportów dotyczących umiędzynarodowienia kształcenia, aktywność międzynarodowa kadry jest monitorowana w ramach oceny okresowej oraz nadzorowana przez władze wydziałowe i uczelniane. Opinie studentów zagranicznych pozyskiwane są przez system ewaluacji zajęć.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się zaprojektowanie i wdrożenie systemu ewaluacji umiędzynarodowienia kierunku oraz zapewnienie udziału studentów kierunku w tych działaniach/procedurach ewaluacyjnych.

Zalecenia

Brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uniwersytet w Białymstoku oferuje studentom kierunku kulturoznawstwo zróżnicowane, systematyczne i dostosowane do potrzeb formy wsparcia. Studenci mogą liczyć na wsparcie w zakresie organizacyjnym, dydaktycznym, materialnym oraz rozwoju kompetencji naukowych i społecznych.

Proces dydaktyczny wspierany jest przez nauczycieli akademickich, którzy poza zajęciami przewidzianymi w planie, prowadzą konsultacje w godzinach dostosowanych do potrzeb studentów. Prodziekan ds. dydaktycznych, opiekunowie roku oraz pracownicy administracyjni przedstawiają na pierwszym spotkaniu podczas inauguracji roku akademickiego m.in. strukturę programu, sposób funkcjonowania Wydziału oraz możliwości wyboru zajęć.

System wsparcia UwB uwzględnia potrzeby osób z niepełnosprawnościami. Wydział oferuje możliwość indywidualnej organizacji studiów oraz indywidualnych programów kształcenia. Budynki są przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Studenci mogą korzystać z bezpłatnych konsultacji psychologicznych. Konsultacje z psychologiem odbywają się w rektoracie UwB lub mogą zostać zorganizowane w formie spotkania zdalnego za pośrednictwem komunikatorów internetowych.

Uczelnia oferuje systemowe rozwiązania w zakresie pozyskiwania świadczeń, w tym stypendium Rektora, stypendium socjalnego, stypendium dla osób z niepełnosprawnościami oraz zapomogi. Kryteria przyznawania świadczeń są jasne i publikowane na stronie internetowej Uczelni. Procedura wnioskowania jest zrozumiała i dostępna dla wszystkich studentów. Studenci mogą brać udział w konkursach na najlepszą pracę dyplomową (np. konkurs na najlepszą pracę magisterską organizowany przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, konkurs im. prof. Eweliny Nurczyńskiej-Fidelskiej na najlepszą pracę magisterską z zakresu kina polskiego lub edukacji audiowizualnej, konkurs im. Jana Józefa Lipskiego na najlepszą pracę z obszaru humanistyki i nauk społecznych, konkurs im. Bronisława Geremka na najlepszą pracę z zakresu antropologii historii czy konkurs na najlepszą pracę na temat kultury i dziedzictwa obszarów wiejskich w Polsce).

Uczelnia wspiera aktywność studentów poprzez umożliwienie działania Międzywydziałowym Kulturoznawczym Kole Naukowym „Kulstruktura”. Studenci ocenianego kierunku mogą również angażować się w działania dwóch teatrów, „Teatr Sedno” i „Teatr Bez Nazwy”. Studenci mają możliwość ubiegać się o wsparcie finansowe na inicjatywy podejmowane w ramach działalności organizacji studenckich. Studenci pozytywnie oceniają możliwość wykorzystania infrastruktury Uczelni na potrzeby działalności organizacji. W celu lepszego monitorowania aktywności naukowej i artystycznej studentów, w tym także osób nieudzielających się w kołach naukowych czy w samorządzie, od 2025 roku wprowadzono Otwarte Kolokwia Kulturoznawcze, które mają zachęcić studentów do uczestnictwa w pozaprogramowych aktywnościach akademickich, które służą wspieraniu rozwoju intelektualnego oraz rozwojowi kompetencji miękkich studentów WSK.

Wsparcie to obejmuje także pomoc w pozyskiwaniu środków finansowych na działalność studencką. Działalność artystyczna studentów wspierana jest m.in. poprzez udostępnianie przestrzeni wystawienniczych i organizację spektakli w obiektach kulturalnych Białegostoku. Uniwersytet oferuje także liczne aktywności centralne, w tym sportowe, artystyczne (m.in. działa Chór Uniwersytecki, Akademicki Związek Sportowy), organizacyjne (wolontariat), a także z zakresu przedsiębiorczości. Studenci wizytowanego kierunku zwracają jednak uwagę na brak poszerzonej wiedzy w zakresie działalności kół naukowych i sposobów ich finansowania, przez co ich aktywność jest ograniczona. Uczelnia oferuje także programy mobilności międzynarodowej oraz możliwości rozwoju naukowego, w ramach programów takich jak Erasmus+ oraz MOST.

Procedura zgłaszania skarg i wniosków przez studentów w UwB jest czytelna i skuteczna. Studenci mają możliwość kierowania spraw do opiekunów roku, samorządu studenckiego oraz bezpośrednio do dziekana. Studenci zwracają uwagę na skuteczność działania osób odpowiedzialnych za wsparcie studentów w dziekanatach i wskazują, że większość spraw jest rozwiązywana bez większej zwłoki i z dużym zaangażowaniem administracji.

Uczelnia prowadzi działania informacyjne i edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa studentów oraz przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy. Studenci mogą liczyć na systemowe wsparcie w tym zakresie - pomocy udzielają opiekunowie poszczególnych roczników, władze Wydziału, wydziałowy pełnomocnik dziekana ds. studentów ze szczególnymi potrzebami oraz – w razie potrzeby – inni pracownicy Wydziału Studiów Kulturowych, a w przypadku potrzeby, mają możliwość skorzystania ze wsparcia psychologicznego.

Wydziałowy samorząd studencki funkcjonuje w sposób poprawny. Działa on zarówno w obszarze reprezentacji studentów, jak i organizacji życia akademickiego. Samorząd uczestniczy w konsultacjach programów studiów, ocenie jakości kształcenia oraz w przyznawaniu świadczeń materialnych. Przedstawiciele samorządu zwracają uwagę na słabą integrację i kontakt z Parlamentem Studentów UwB oraz brak dostatecznego komunikowania zakresu ich kompetencji i możliwości.

System wsparcia studentów kulturoznawstwa na UwB jest stale monitorowany i doskonalony, dostosowując je do zmieniających się potrzeb i oczekiwań środowiska akademickiego. Opinie studentów zbierane są poprzez konsultacje z władzami i samorządem, bezpośrednie spotkania z przedstawicielami Wydziału oraz szereg bardziej sformalizowanych procedur, takich jak: badania ankietowe, które pozwalają ocenić satysfakcję studentów ze stosowanych form wsparcia, dostępności konsultacji, skuteczności systemu stypendialnego oraz programów rozwoju naukowego. Monitorowanie i doskonalenie mechanizmów wsparcia jest opisane w załączonych sprawozdaniach z działania systemu zapewniania jakości kształcenia.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uniwersytet w Białymstoku oferuje studentom kierunku kulturoznawstwo kompleksowy system wsparcia obejmujący aspekty dydaktyczne, organizacyjne, psychologiczne, materialne i społeczne.

Studenci mogą korzystać z indywidualnych konsultacji, pomocy materialnej, wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami oraz licznych inicjatyw naukowych i artystycznych rozwijanych przy aktywnym udziale kadry i administracji. Studenci zaznaczają jednak słabą integrację samorządu wydziałowego z Parlamentem Uczelnianym oraz ograniczoną informację na temat możliwości form wsparcia finansowego z innych źródeł. Uczelnia wspiera studentów w budowaniu ścieżek zawodowych, uczestnictwie w programach mobilności, realizacji projektów naukowych i artystycznych, a także rozwijaniu kompetencji miękkich. System wsparcia studentów na kierunku kulturoznawstwo podlega regularnemu monitorowaniu i ewaluacji z udziałem studentów, dzięki czemu wprowadzane są odpowiednie działania doskonalące. Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełnienia kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wdrożenie narzędzi integrujących działania samorządu na poziomie wydziału z samorządem centralnym na Uczelni w celu usprawnienia współpracy i wsparcia studentów.
2. Rekomenduje się podjęcie dodatkowych działań informacyjnych i promocyjnych w zakresie możliwości podejmowania dodatkowych aktywności oraz sposobów uzyskania niezbędnego wsparcia finansowego i organizacyjnego.

Zalecenia

Brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Wydział Studiów Kulturowych Uniwersytetu w Białymstoku zapewnia szeroki i systematyczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach. Informacje te są udostępniane w sposób publiczny i bez ograniczeń za pośrednictwem strony internetowej Uniwersytetu, strony Wydziału oraz w systemie Internetowej Rekrutacji Kandydatów (IRK). Dostępność cyfrowa jest zapewniona zgodnie z ustawą o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, strona posiada m.in. wersję kontrastową, możliwość zmiany rozmiaru czcionki, opisy alternatywne grafik i pełną kompatybilność z urządzeniami mobilnymi. Uwzględniono także potrzeby osób z niepełnosprawnościami poprzez umożliwienie zgłaszania żądań dostępności.

Zakres informacji obejmuje wszystkie kluczowe elementy w tym: cel kształcenia, kompetencje oczekiwane od kandydatów, warunki i kryteria przyjęcia, terminarz rekrutacji, opis programu i efektów uczenia się, sposób organizacji procesu dydaktycznego, system weryfikacji i oceniania efektów kształcenia, zasady dyplomowania, przyznawane kwalifikacje, charakterystykę wsparcia i warunków studiowania. Studenci mają również dostęp do informacji dotyczących praktyk zawodowych, programów mobilności oraz działalności naukowej i artystycznej.

Oceny funkcjonalności strony i dostępności treści dokonywane są m.in. na podstawie ankiet ewaluacyjnych wśród studentów i absolwentów, a także w ramach audytów wewnętrznych i spotkań konsultacyjnych. Uwagi zgłaszane przez użytkowników są analizowane i skutkują konkretnymi działaniami doskonalącymi, np. na podstawie wniosków studentów zwiększono przejrzystość i dostępność informacji dla kandydatów, dodano szczegółowe opisy zajęć, informacje o kołach naukowych i ofercie dla szkół średnich. Utrzymanie spójności i aktualności treści na stronie internetowej jest zadaniem dedykowanej osoby, a działania te są koordynowane przez prodziekana ds. kontaktów z otoczeniem społecznym i promocji WSK. Uczelnia nie oferuje jednak formalnych narzędzi możliwości wpływu na dostępność informacji ze strony otoczenia społeczno-gospodarczego oraz kandydatów na studia (poza spotkaniami otwartymi). Całościowo system publicznego dostępu do informacji należy ocenić pozytywnie, a jego użyteczność i funkcjonalność są dostosowane do potrzeb zróżnicowanych grup odbiorców.

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	TAK
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	TAK
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Aktualne programy studiów z efektami uczenia się	TAK
7.	Sylabusy	TAK
8.	Kompletność sylabusów	TAK
9.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	TAK
10.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK
11.	Erasmus+	TAK
12.	Most	TAK
13.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	TAK
14.	Tygodniowy rozkład zajęć / harmonogram zjazdów i rozkład zajęć	TAK
15.	Regulamin studiów	TAK
16.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
17.	Informacje dla studentów z niepełnosprawnościami	TAK

18.	Biuro Karier	TAK
19.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	TAK
20.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	TAK

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Informacja o studiach na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym na Uniwersytecie w Białymstoku jest publicznie dostępna dla szerokiego grona odbiorców w sposób gwarantujący łatwość zapoznania się z nią bez ograniczeń związanych z czasem, miejscem, rodzajem sprzętu czy oprogramowania. Strona internetowa Wydziału Studiów Kulturowych spełnia wymogi dostępności cyfrowej i umożliwia nieskrępowane korzystanie z treści również osobom z niepełnosprawnościami. Zakres udostępnianych informacji obejmuje wszystkie wymagane informacje. System publicznego dostępu do informacji podlega monitorowaniu i są wprowadzane działania doskonalące, jednak część interesariuszy nie ma formalnych narzędzi do zgłaszania swoich postulatów. Sformułowana poniżej rekomendacja dotycząca zdiagnozowanego uchybienia nie ma wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wprowadzenie ujednoczonych procedur monitorowania publicznego dostępu do informacji dla wszystkich grup odbiorców, w tym kandydatów na studia i interesariuszy otoczenia społeczno-gospodarczego.

Zalecenia

Brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Formalne nadzorowanie jakości kształcenia na płaszczyźnie merytorycznej, organizacyjnej i administracyjnej powierzone jest właściwym organom zgodnie z Uchwałą nr 2614 Senatu Uniwersytetu w Białymstoku z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ustalenia zasad działania wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w Uniwersytecie w Białymstoku. Na Wydziale kontrolę sprawuje dziekan i prodziekan ds. dydaktycznych. Funkcje doradcze w ramach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia pełnią: Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia, Kierunkowy Zespół Dydaktyczny oraz Wydziałowa Rada Konsultacyjna. Ich rolą jest tworzenie uchwał dotyczących szczegółowych zasad kształcenia, dyplomowania oraz zasad przeprowadzania egzaminów. Ponadto do uczelnianego systemu kształcenia należy Senat, Senacka Komisja ds. Kształcenia UwB, Pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia, Uczelniany Zespół ds. Jakości Kształcenia, Pełnomocnik Rektora ds. ewaluacji jakości działalności naukowej oraz inne zespoły powołane przez rektora (zgodnie z Uchwałą 2847). Szczególną rolę odgrywa tutaj Pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia, który nadzoruje i doskonali proces dydaktyczny, dba o jego poziom, wdraża klarowne procedury oceny organizacji i warunków kształcenia oraz wspiera mobilność studentów i doktorantów w kraju i za granicą. Na poziomie wydziału dziekani organizują system zapewniania jakości kształcenia, dbając o prawidłowe funkcjonowanie jednostki – prowadzone są badania ankietowe wśród studentów, które podlegają szczegółowej analizie. Prodziekan ds. dydaktycznych nadzoruje organizację kształcenia na kierunku studiów - także obsadę zajęć. Do jego obowiązków należy podejmowanie decyzji w sprawach studenckich, koordynacja pracy opiekunów grup, wydawanie zarządzeń dotyczących organizacji kształcenia oraz monitorowanie procesu rekrutacji i sposobów oceniania efektów uczenia się. Wydziałowa Rada Konsultacyjna m.in. ocenia stopień realizacji zakładanych dla kierunku kulturoznawstwo efektów uczenia się, proponuje i opiniuje zmiany programowe w celu doskonalenia programu i dopasowania go do rynku pracy. W jej skład wchodzi także przedstawiciele sektora kultury i przemysłów kreatywnych (opinia przedstawicieli rynku pracy). Konsultuje ona koncepcje kształcenia z przedstawicielami studentów i nauczycieli akademickich zasiadających m.in. w Wydziałowej Radzie Samorządu Studentów czy Wydziałowym Zespole ds. Jakości Kształcenia. Z kolei Kierunkowy Zespół Dydaktyczny monitoruje dostosowanie programu studiów do obowiązujących przepisów i potrzeb rynku pracy i przedstawia projekty doskonalenia programu studiów m.in. w oparciu o wnioski ze sprawozdań Zespołu ds. Jakości Kształcenia czy opinii Wydziałowej Rady Konsultacyjnej. Dzięki konsultacjom z interesariuszami zewnętrznymi do tej pory m. in. uruchomiono specjalności na studiach II stopnia komunikowanie w mediach cyfrowych (powstała we współpracy z firmą ISOBAR będącą częścią japońskiego koncernu reklamowego Dentsu) czy kultura i natura Podlasia.

W koncepcji kształcenia uwzględniono nauczanie i uczenie się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Uczelnia dopuszcza różne formy kształcenia zdalnego, zarówno synchronicznego, jak i asynchronicznego. Z kolei w trybie asynchronicznym na platformie MS Teams udostępniane są materiały dydaktyczne i gromadzone prace etapowe studentów, co umożliwia elastyczne planowanie nauki.

Kryteria rekrutacyjne w przypadku studiów pierwszego stopnia są klarowne i selektywne, wskazują na konkretne przedmioty maturalne jako warunek przyjęcia. Są to: język polski, język obcy nowożytny lub wiedza o społeczeństwie – na poziomie podstawowym lub rozszerzonym. Kryteria rekrutacji na studia

drugiego stopnia mają charakter specyficzny i określają, że w postępowaniu rekrutacyjnym brane są pod uwagę dyplomy uzyskane na kierunkach należących do dziedziny nauk humanistycznych, społecznych lub nauk o sztuce.

Uniwersytet w Białymstoku nie ustala minimalnych progów punktowych wymaganych do przyjęcia na studia. Rekrutacja odbywa się na podstawie listy rankingowej, tworzonej według liczby uzyskanych punktów. Kandydaci są przyjmowani zgodnie z kolejnością na liście, aż do wypełnienia limitu miejsc na danym kierunku. Osoby, które nie zakwalifikują się w pierwszej turze, mogą zostać przyjęte w kolejnych, jeśli pozostaną wolne miejsca. Limit przyjęć na studia stacjonarne pierwszego stopnia na kierunku kulturoznawstwo wynosi 50 osób, natomiast na studia drugiego stopnia – 25 osób.

Pomimo kilkietapowej weryfikacji obowiązujących rozwiązań i stosowanej na kierunku dokumentacji nie udało się uniknąć pewnych przeoczeń, które zostały wskazane w kryterium 1.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika głównie z nieprawidłowości dotyczących funkcjonowania systemu zapewniania jakości kształcenia w kwestiach związanych z pominięciem w efektach uczenia się charakterystyki II stopnia PRK w odniesieniu do studiów I i II stopnia mówiącej o “podstawowych zasadach tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości”.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

1. Zaleca się uzupełnienie w efektach uczenia się charakterystyki II stopnia PRK w odniesieniu do studiów I i II stopnia mówiącej o “podstawowych zasadach tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości”.

-
2. Zaleca się podjęcie działań, które usprawnią system nadzorowania kształcenia, w celu niwelowania powyższych nieprawidłowości.